

«بەنام خالق آرامش»

نام کتاب: جانوران زهر آگین خدیع فارس

نام نویسنده: دکتر امیر ناصری

تعداد صفحات: ۱۱۹ صفحه

کافیہ بونگل

CaffeineBookly.com

@caffeinebookly

caffeinebookly

[@caffeinebookly](#)

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

جانوران زهرآگین خلیج فارس

دکتر ایوج نبی پور

بنیاد ایران‌شناسی
شبیه بوشهر

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات پدالنی درمانی بوشهر
مرکز تحقیقات طب گرمسیری
و غلوپی خلیج فارس
مرکز تحقیقات زیست فناوری دریای خلیج فارس

مرکز تحقیقات طب گرمسیری
و غلوپی خلیج فارس

به نام خداوند جان و خرد

سرشناسه :	نبی پور، ابروج - ۱۳۴۲
عنوان و نام پدیدآور :	جانوران زهرآگین خلیج فارس (ابرج نبی پور).
مشخصات نشر :	بوشهر؛ دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر، ۱۳۹۱.
مشخصات ظاهری :	۱۱۵ ص؛ مصور (بخشی رنگی).
شابک :	۹۷۸-۶۰۰-۵۰۳۲-۳۵
وضعیت فهرست نویسی :	فیبا
یادداشت :	واژه‌نامه.
یادداشت :	نمایه.
موضوع :	حیوان‌های سمی دریایی— خلیج فارس
شناسه افزوده :	دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان بوشهر
رده بندی کنگره :	QL1۰۰.۲ ج ۱۳۹۱
رده بندی دیوبنی :	۱۹۵/۵۳۷۵۵۹۰۵۶
شماره کتابشناسی ملی :	۲۸۲۰۵۵۳

جانوران زهرآگین خلیج فارس

دکتر ابروج نبی پور

چاپ اول : تابستان ۱۳۹۱

حروفچینی : فاطمه مرزووقی

ویراستاری، گرافیک و صفحه آرایی : دارا جوکار

ناشر : انتشارات دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر

چاپ : نزهت

شماره گان : ۱۰۰۰ جلد

بنیاد ایرانشناسی

تبیه و پویاندن

دانشگاه علوم پزشکی

و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر

مرکز تحقیقات طب گرمسیری

و علومی خلیج فارس

مرکز تحقیقات (بسته) خلیج فارس

بوشهر، خیابان علوم، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

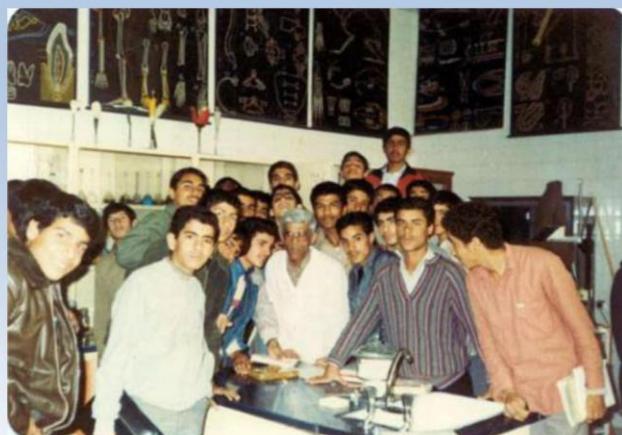

t.me/caffeinebookly

اما زنده ماد

استاد سید محمد رضا مهیمنی

دیرزیست شناسی که عشق به زندگی و زیستدان طبع فارس را به آموخت.

زنده یاد استاد مهیمنی در جمع دانش آموزان دبیرستان بزرگ سعادت بندر بوشهر (آزمایشگاه مرکزی)

تَعْمِيْهُ

جناب آقای دکتر احمد ریاضی

جرح انسان و سوت و بی همتای خلیج فارس

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

فهرست مندرجات

۱	بیشگفتار
۵	سنیداریا
۱۲	تیپ‌های سنیداریها
۱۲	کوبوژوا (<i>Cubozoa</i>)
۱۴	هیدروژوا (<i>Hydrozoa</i>)
۱۵	سیفوژوا (<i>Scyphozoa</i>)
۱۶	آنتوزوا (<i>Anthozoa</i>)
۱۷	یافته‌های بالینی
۱۹	الف/ عروس دریایی جعبه‌ای (زنبور دریایی)
۲۱	ب/ رزمناو پرتفالی
۲۲	ج/ سندروم ایروکنجدی
۲۴	د/ شقایق‌های دریایی
۲۴	ه/ جوش‌های شناگران
۲۵	آزمون‌های تشخیصی
۲۶	درمان
۳۱	خارپوستان
۳۴	پاتوفیزیولوژی
۳۵	الف/ ستاره‌های شکننده
۳۵	ب/ ستاره‌ی دریایی

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

۳۶.....	ج/ خیار دریابی
۳۷.....	د/ توتیابی دریابی
۴۰.....	یافته‌های بالینی
۴۰.....	الف/ ستارمهای دریابی
۴۰.....	ب/ خیار دریابی
۴۰.....	ج/ توتیابی دریابی
۴۲.....	اقدامات تشخیصی
۴۳.....	درمان
۴۷.....	عقرب ماهیان
۵۱.....	پاتوفیزیولوژی
۵۴.....	یافته‌های بالینی
۵۴.....	موضعی
۵۶.....	عمومی
۵۷.....	اقدامات تشخیصی
۵۷.....	درمان
۶۳.....	لقمه ماهیان
۶۷.....	پاتوفیزیولوژی
۶۹.....	یافته‌های بالینی
۶۹.....	موضعی
۷۱.....	عمومی
۷۲.....	اقدامات تشخیصی
۷۳.....	درمان
۷۹.....	اسفنج‌ها
۸۲.....	پاتوفیزیولوژی

۸۳	یافته‌های بالینی
۸۴	درمان
۸۷	صفد های مخروطی
۹۲	پاتوفیزیولوژی
۹۴	یافته‌های بالینی
۹۴	موضعی
۹۴	عمومی
۹۵	اقدامات تشخیصی
۹۵	درمان
۹۷	مارهای دریابی
۱۰۱	پاتوفیزیولوژی
۱۰۲	یافته‌های بالینی
۱۰۴	اقدامات تشخیصی
۱۰۴	درمان
۱۰۴	کمک‌های اولیه
۱۰۵	درمان بیمارستانی
۱۰۹	منابع
۱۱۹	نمایه

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

پیشگفتار

از جانوران خطرناک و زهرآگین دریا برای همگان ضروری است. بی‌شک کتاب "جانوران دریایی خطرناک خلیج فارس و دریای عمان" که توسط جناب آقای رسول زارع زاده، مدرس بین‌المللی غواصی نوشته شده و توسط انتشارات علمی آبزیان در سال ۱۳۸۹ انتشار یافته است، منبعی بسیار سودمند است که با عکس‌های بسیار زیبا و گزیده‌ی عالمانه‌ی تصاویری که دارد می‌تواند کمبود این گونه منابع را در سطح ادبیات علمی کشور جبران نماید. کتاب نفیس فوق الذکر به معرفی، پیشگیری و کمک‌های اولیه برخورد با جانوران خطرناک دریایی که در خلیج فارس و دریای عمان وجود دارند، می‌پردازد.

دریا گستره‌ای بسیار، فربینده و شگفت‌انگیز است. ارگانیسم‌های دریایی برای رویارویی با چالش‌های زیستی خود در دریا، ترفندهای سیاری را تکامل دیده‌اند که نتیجه‌ی آن‌ها حتی در ساده‌ترین جانداران، مکانیسم‌های زهرآگینی است که در طول میلیون‌ها سال تکامل یافته‌اند تا بتوانند این جانداران را از خطر دشمنان خود حفاظت کنند. امروزه دریا نه تنها گستره‌ای است که در اقتصاد جهانی و فعالیت‌های صنعتی برجسته می‌نماید، بلکه با رشد روزافزون گردشگری دریایی و آبکاوی و توریسم زیبایی، نقش بی‌همتای را در اقتصاد نوین ایفا می‌نماید. چنین است که آشنایی با خطرات برخاسته

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

به مفاد این کتاب بسته ننمایند. همچنین از آن جا که خطاهای انسانی گریز ناپذیر است توصیه می‌شود که این عزیزان برای درستی و نادرستی شیوه‌های درمانی نوشته شده در این نوشتار، در هنگام مواجهه با بیماران و آسیب دیدگان، به منابع اصیلی که در انتهای آورده شده است؛ مراجعه نمایند.

همچنین منظره‌های پزشکی جانوران زهرآگینی در این نوشتار آمده است که این حقیر طی ربع قرن طبایت در سواحل و جزایر خلیج فارس با بیماران و آسیب دیدگان با آن‌ها برخورد کرده است.

این جانوران شامل عروس‌های دریایی (سینیداریها)، غرب ماهیان (فریاله ماهی)، توتیای دریایی و سفره ماهیان (لقمه ماهی) می‌باشند که مجموعاً بیش از ۹۰ درصد از آسیب‌های با جانوران زهرآگین را در خلیج فارس شامل می‌شوند.

ما هم اکنون در مرکز تحقیقات زیست فناوری دریایی خلیج فارس وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر، پژوهش‌هایی جهت شناسایی بیولوژیک زهر و نیز روش‌های ایمنولوژیک جهت رویارویی با نشانگان بالینی این جانوران زهرآگین دریایی تدوین نموده‌ایم که بی‌شك نتایج این پژوهش‌ها می‌تواند در یافت ناشناخته‌های این بخش از دانش پزشکی بسیار

اما نوشتار کنونی این حقیر که مخاطب آن به طور ویژه پزشکان و کادر پزشکی است، به نشانگان بالینی و شیوه‌های درمانی جانوران زهرآگین دریایی به صورت تخصصی می‌پردازد. در حقیقت این نوشتار، ویرایش جدید و جامع‌تر بخش جانوران خط‌نماک دریایی "کتاب پزشکی دریایی" نگارنده است که در سال ۱۳۸۷ توسط دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر انتشار یافت. در این نوشتار، در مقایسه با ویرایش پیشین، بیشتر به مباحث توکسیکولوژی و اثرات بیولوژیک و مکانیسم زهر جانوران زهرآگین پرداخته شده است و روش‌های درمانی نیز مورد بازبینی قرار گرفته‌اند. همچنین در نوشتار کنونی فقط به جانورانی که با نیش خود خطر آفرینی می‌کنند پرداخته شده و به جانورانی که با گاز گرفتن (مانند کوسه‌ها) و یا با خوردن گوشت آن‌ها (ممومیت‌های خوراکی) برای انسان خطر آفرین هستند اشاره‌ای نشده است و علاقمندان و پزشکان جهت رویارویی با شیوه‌های درمانی ویژه این جانوران می‌توانند به کتاب "پزشکی دریایی" مراجعه فرمایند. نکته‌ای دیگر که می‌بایست به آن اشاره کرد آن است که علم پزشکی همچون سیالی ناآرام در تغییر است، از این رو بر همه‌ی پزشکان و درمانگران است که با دانش روز، بیماران خود را درمان نموده و

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

آقای دکتر امیر وزیری زاده که بهره‌ی بسیار برده‌ام
بی‌نهایت سپاسگزارم.
نویسنده هرگز نمی‌تواند تلاش‌های عرفانی
توأمان با سوز و گداز معلمین دلسوز زیست‌شناسی
خود زنده‌یاد استاد مهیمنی، جناب آقای شهرابی و
جناب آقای شمس را فراموش کند. زنده‌یاد استاد
سید محمد رضا مهیمنی، نقش بی‌همتایی را در
جهت آشنایی دانش آموزان جنوب با گستره‌ی
شگفت‌انگیز بیولوژی دریا ایفا نمودند و دانش
آموختگان وی در سراسر بنادر و جزایر خلیج فارس،
چهره‌ی مهربان وی را همواره به یاد خواهند داشت.
به امید آن روز که ناشناخته‌های گستره‌ی
پزشکی دریایی، با اندیشه‌ی پرتوان جوانان
ایران زمین، آشکار شده تا موجبات فروزنی
سرگشتنگی و حیرت انسان مادون، از پیچیدگی و
آفرینش دریا را فراهم آورده و از این طریق زمینه‌ی
نزدیکی انسان با ایزد یکتا و آفریننده‌ی هفت دریا
فراهم شود.

کارآمد باشد و امید است بتوانیم در ویرایش پسین
این نوشتار، نتایج این پژوهش‌ها را نیز لحاظ نماییم.
همچنین در بخش دیگری از مرکز تحقیقات
زیست فناوری دریایی خلیج فارس، جناب آقای رشاد
مرادی بالف و نیز جناب آقای سید محمد صادق
خوشکار در تلاش‌نده تا با تصویربرداری از
ناشناخته‌های ژرفای خلیج فارس، اطلس جامع
جانوران زهرآگین خلیج فارس را تدوین نمایند.
نویسنده در پایان لازم می‌داند که از تلاش
خالصانه‌ی همکاران عزیز خود در پژوهشکده‌ی علوم
زیست پزشکی خلیج فارس که هر یک سهمی در
آفرینش این نوشتار داشته‌اند قدردانی نماید؛ از
جناب آقای دارا جوکار در طراحی و صفحه‌آرایی،
سرکار خانم فاطمه مرزوقی در حروفچینی، سرکار
خانم مینا لاله رخ در ویرایش منابع و سرکار خانم
زهرا صفایی در انتشارات دانشگاه علوم پزشکی و
خدمات بهداشتی و درمانی بوشهر، کمال امتنان را
دارد. همچنین از راهنمایی‌های ارزنده‌ی علمی جناب

دکتر ایرج نبی‌بور

متخصص داخلی، فوق تخصص غدد درون‌ریز و متابولیسم
رئیس مرکز تحقیقات زیست فناوری دریایی خلیج فارس

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

سینداریا

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

تصویر ۱ - از بیش از ۹ هزار گونه سنیداریا که در دریاهای زندگی می‌کنند، تقریباً ۱۰۰ گونه، برای انسان خطرناک هستند.

شاخه‌ی سنیداریا (که در پیش از این کاوتنان نامیده می‌شد) شامل بیش از نه هزار گونه است که تقریباً ۱۰۰ گونه‌ی آن‌ها برای انسان خطرساز هستند. این شاخه را معمولاً عروس دریایی (Jellyfish) می‌نامند. اما تقسیم بندهی جدید فیلوزنیک، عروس‌های دریایی واقعی و دیگر ارگانیسم‌ها را در کلاس‌های ویژه‌ای جای داده است. از دیدگاه تکاملی، سنیداریاها، ساختار پیچیده‌تری نسبت به اسنج‌ها دارند و شامل شقایق دریایی، عروس‌های دریایی، مرجان‌ها و وابستگان آن‌ها می‌شوند. این جانوران، تقارن شعاعی داشته و بخش‌های همسان، در پیرامون یک محور مرکزی، ساختار بندهی و تکرار شده‌اند. جانوران با تقارن

تصویر ۲ - عروس‌های دریایی از اندازه‌ی ۲۳ سانتی‌متر تا ۲/۵ متر در سطح دریاهای واقیانوس‌ها شناورند و زندگی پلانکتونیک دارند.

که غذا را صید و هدایت می‌کنند. روده‌ی این جانوران یک حفره‌ی گود است که یک منفذ دارد که این منفذ همان دهان می‌باشد. سینیداریاهای، شکارهای کوچک خود را با پرتاب نماتوسمیت‌ها (Cnidae) صید می‌کنند. نماتوسمیت‌ها سامانه‌های گزشی منحصر به فردی بوده که در درون سلول‌های ویژه‌ای در شعاعی از تمام زوایا یکسان به نظر می‌رسند و قادر سر، جلو و پشت هستند؛ اما یک سطح دهانی نقش دهان را ایفا می‌کند و در فراتر از دهان، در سوی دیگر نیز دارای یک سطح دیگری هستند. سینیداریاهای یک دهان مرکزی با تعدادی بازوی دهانی کشیده (تانتاکول) و انگشت مانند دارند

تمام زندگی خود را یا به شکل پولیپ و یا مدوza طی می‌کنند.

لارو ویژه‌ی اکثر سنیداریها، پلانولا نام دارد که یک هنگامه‌ی استوانه‌ای مرئی داری است که دارای دو لایه سلول است. پس از طی گذران زندگی پلانکتونی، پلانولا بر روی کف نشسته و به پولیپ یا مدوza دگردیسی می‌نماید.

دولایه‌ی سلولی، دیواره‌ی سنیداریها را شکل می‌دهند. یکی از این لایه‌ها، اپی درمیس است که در بیرون جای دارد و دیگری گاسترودرمیس

تانتاکول‌ها به نام سنیدوسیت قرار دارند.

سنیداریها به دو شکل اساسی یافت می‌شوند: شکل پولیپ که یک هنگامه‌ی چسبیده از چرخه‌ی زندگی آن‌ها می‌باشد. پولیپ‌ها همانند یک ساک بوده که دهان و بازوهای دهانی آن‌ها گرایش به سمت بالا دارند. شکل دیگر، مدوza زنگ مانند یا عروس دریایی است که از لحاظ ظاهر همانند یک پولیپ وارانه است که برای شنا کردن سازش یافته است. چرخه‌ی زندگی بعضی از سنیداریها شامل پولیپ و هنگامه‌ی مدوza است. اما گونه‌های دیگر،

تصویر ۳ - سنیدوسیت‌ها (*Cnidocyte*), سلول‌های زنده‌ای هستند که انداzek‌های گزشی درون سیتوپلاسمی به نام سنیدا (Cnidae) را دربرگرفته‌اند. سنیدا شامل نماتوسیت‌ها می‌باشد.

تصویر ۴ - عروس‌های دریایی از اندازه‌ی ۲۲ سانتی‌متر تا ۲/۵ متر در سطح دریاها و اقیانوس‌ها شناورند. در آکتودرم تانتاکول و بازوهای دهانی عروس‌دریایی، نماتوسمیت‌ها که کپسول‌های خاردار هستند قرار دارند.

در مقایسه با اسفنج‌ها که به شکل فیلتری غذای خود را می‌یابند، بسیاری از سنیداریها می‌توانند شکارهایی بزرگ‌تر را صید و هضم نمایند. در واقع این جانوران از نماتوسمیت‌ها برای صید شکار خود استفاده می‌کنند. هر نماتوسمیت شامل کپسولی پر از مایع است که حاوی یک رشته بوده و می‌تواند

است که روده را پوشش می‌دهد. یک لایه‌ی میانی ژلاتینی باریک به نام مزوژلا نیز وجود دارد که معمولاً حاوی سلول نیست. در شکل مدوز، این لایه گسترش یافته و به شکل یک زنگ وارانه‌ی ژلاتینی خود را نشان می‌دهد و این همان سیمایی است که در عروس‌های دریایی دیده می‌شود.

بخش‌هایی از شکار می‌بیچد. بعضی از نماتوسمیت‌ها حاوی سم هستند.

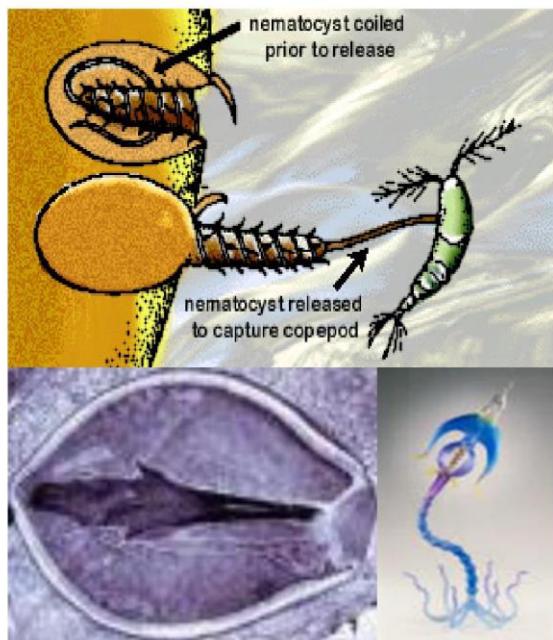
پس از بلعیدن، غذا از روده گذر کرده و

هضم می‌شود. گفته می‌شود که نخستین هنگامه، هضم بیرون از سلولی است؛ زیرا در بیرون از سلول‌ها روی می‌دهد. هضم درون سلولی در سلول‌هایی که روده را می‌پوشانند با شکستن مواد غذایی کامل می‌شود.

گرچه سنیداری‌ها فاقد مغز و اعصاب حقیقی هستند، اما سلول‌های عصبی ویژه‌ای دارند. این سلول‌ها با یکدیگر در ارتباط بوده و یک شبکه عصبی را می‌سازند که سینکال‌های عصبی را در تمام جهات انتقال می‌دهند. این سیستم عصبی ساده می‌تواند رفتارهایی را به نسبت در سطح بالا از خود نمایان سازد. بعضی از شفایق‌های دریایی می‌توانند دریابند که دیگر اعضای همان گونه آیا از اعضای کلني (گروهی با افراد همسان از دیدگاه ژنتیکی) هستند یا خیر؟ آن‌ها می‌توانند به افراد کلني‌های دیگر حمله کرده و حتی آن‌ها را با نماتوسمیت‌های ویژه

پرشتاب پرتاب شود. ممکن است رشته چسبناک بوده و یا با خارهایی مسلح شده باشد و یا ممکن

است به صورت لوله‌ای دراز بوده که در اطراف

تصویر ۵ - نماتوسمیت‌ها که در سنیدوسمیت‌های بافت اپی تلیال بیرونی بازوهای دهانی و یا نزدیک دهان قرار گرفته‌اند، پیش از پرشتاب به حالت پیچیده قرار دارند و با در تماس قربانی با عروس دریایی، از حالت پیچیده بیرون آمده و در بدنه آن قرار می‌گیرند. در تصویر چکونگی به دام افتادن یک زئوبلانکتون نشان داده شده است.

خود به قتل برسانند. مدوza نیز اجسام کوچک حاوی کلسیم دارد که در محفظه‌هایی پر از مایع جای داشته و با موهایی حساس احاطه می‌شوند. این اجسام که استاتوپسیست (Statocysts) نام دارند، حس تعادل را به مدوza می‌دهند. بعضی از مدوzaها نیز چشم‌های ابتدایی دارند.

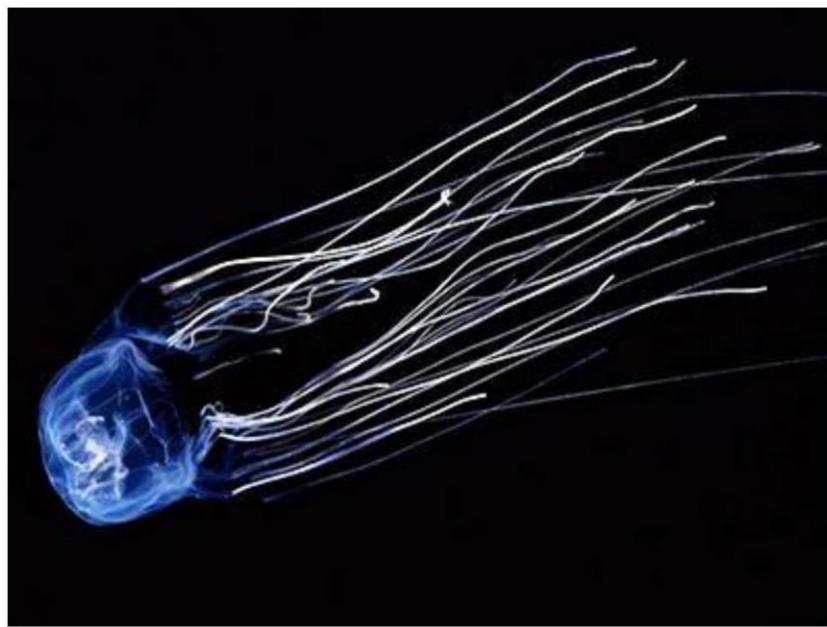

تصویر ۶- سنیدوپسیت هماره با نماتوپسیت‌های هماره: الف/ پیش از شلیک ب/ پس از شلیک.
تخمین زده می‌شود که سرعت شلیک به حدود ۲ متر در ثانیه می‌رسد که با نیروی اصابتی ۲ تا ۵ پاسکال به پوست نفوذ می‌کند. این پدیده از پرشتاب‌ترین حرکت‌های مکانیکی است که در طبیعت یافت می‌شود.

که در این خانواده عروس دریایی جعبه‌ای به نام Chironex fleckeri جای دارد که بدن زنگ مانند آن از ۲۵ تا ۳۰ سانتی‌متر قطر دارد و ۱۵ بازوی دهانی نیز در هر گوشه‌ی زنگ اتصال دارند. این بازوهای دهانی می‌توانند تا ۳ متر درازا یابند.

بیشترین بیماری‌زایی و مرگ و میر را در میان تمام سنیداریها ایجاد می‌کنند. این راسته دارای دو خانواده اصلی هستند که از دیدگاه سم شناسی مهم می‌باشند:

۱/ خانواده شیرودروپیده (Chirodropidae)

تصویر ۷ - عروس دریایی جعبه‌ای (زنیور دریایی) از زهرگین‌ترین موجودات دریاها بوده و می‌تواند در کمتر از ۶۰ ثانیه موجب مرگ انسان شود.

با آن روی می‌دهد، در میان قبایل ساکن استرالیای شمالی معروفی کرد. اندازه‌ی کوچک آن با بدنه زنگ مانند به قطر ۲/۵ سانتی‌متر، شناسایی آن را در آب دشوار می‌نماید. ۱/۲ از خانواده‌ی کاربیدیده (Carybdeidae). گونه‌ی Carukia barnesi که به عروس دریایی ایروکانجی (Irukandji) معروف است، می‌توان نام برده. دکتر جک بارنز اولین کسی بود که این گونه را عامل سندروم عمومی شدیدی که پس از نیش زدن

هیدروزوا (Hydrozoa)

کلاس هیدروزا همانند کوبوزا، عروس‌های دریایی حقیقی نیستند؛ هر چند که می‌توانند درد قابل ملاحظه‌ای و حتی مرگ را بر انسان وارد نمایند.

راسته‌ی سیفونوفورا (خانواده‌ی فیزالیده (Physaliidae)) شامل دو جاندار غیر معمول است که از دیدگاه سم شناسی قابل ملاحظه هستند:

۱ / فیزالیافیزالیس (Physalia physalis) که معروف به رزمناو پرتقالی بوده و همتای کوچک آن معروف به آبی شیشه‌ای (Physalia utriculus) است. آن‌ها کلندی هیدروژواهای شناور هستند که به صورت کلنی ای از هیدروئیدهای چندگانه، به شکل یک توده زندگی می‌کنند. بادبان آبی رنگ قابل شناسایی آن‌ها که بر سطح آب شناور است از نیتروژن و مونوکسید کربن انباشته شده است. بازوهای دهانی فیزالیافیزالیس ممکن است به طول ۱۰۰ فوت رسیده و هر کدام از آن‌ها بیش از ۷۵۰ هزار نماتوسیست را در خود دارند. تعداد بازوهای دهانی آن‌ها می‌تواند تا ۴۰ عدد نیز باشد. گونه‌ی شکل پایینی (آنتوزا مانند مرجان‌ها و شقائق‌های دریایی

تصویر ۸ - شکل بالایی (تیپ هیدروزا مانند رزمناو پرتقالی)، شکل میانی (تیپ سیفونورا مانند عروس‌های دریایی حقیقی)، شکل پایینی (آنتوزا مانند مرجان‌ها و شقائق‌های دریایی

هیدروزواها فاقد هنگامه‌ی پولیپ هستند و در عوض لارو پانولای آن‌ها به مدواز تکامل می‌یابد. اندکی از گونه‌ها نیز فاقد هنگامه‌ی مدواز بوده و بر عکس، مستقیماً تولید گامت می‌کنند.

(Scyphozoa) سیفوزوا

عروض‌های دریایی حقیقی به کلاس سیفوزوا وابستگی دارند و از دید اندازه، شکل و رنگ نیز بسیار گوناگون می‌باشند. از گونه‌های زهرآگین شایع برای انسان *Cyanea capillata* (بال شیری یا زله‌ی مو)، *Pelagia noctiluca* (نیش بنفسی) می‌توان نام برد. نیش بنفسی به آسانی قابل شناسایی می‌باشد زیرا در نور خورشید صورتی و در شب فلورسنت به نظر می‌آید. لارو بعضی از گونه‌های *Linuche unguiculata* نیز عامل جوش شناگران می‌باشد. لاروها در اندازه‌ی سر سنجاق بوده و تنها در صورتی که به صورت گروهی در تعداد زیاد در سطح آب باشند، دیده می‌شوند. شکل مدوازی کلاس سیفوزوا، بر جسته‌ترین هنگامه‌ی چرخه‌ی زندگی آن‌ها است. پولیپ سیفوزواها، کوچک بوده و مدوازه‌ای جوان را رها می‌سازند. تعداد اندکی از گونه‌های سیفوزوا فاقد هنگامه‌ی پولیپ می‌باشند. بدن گرد و بازنگ شکل مدوازی تعدادی از سیفوزواها، در آبهای عمیق، به قطر سه متر (۱۰ فوت) می‌رسند.

۲/ راسته‌ی میلهپورینا (Milleporina) به دلیل وجود مرجان آتشین (Millepora alcicornis) معروف است. مرجان آتشین به صورت یک کلنی از هیدروئیدها زندگی می‌کند و همچون یک مرجان واقعی به نظر می‌رسد و دارای یک اسکلت بیرونی کربناتی آهکی سفید تا زرد- سبز است. بازوهای دهانی کوچک از منافذ شکمی سطحی کوچک به بیرون گسترش یافته‌اند. ساختمان کلی آن از ۱۰ سانتی‌متر تا ۲ متر می‌رسد. هیدروزواها، چرخه‌ی زندگی و اشکال گوناگونی را از خود نشان می‌دهند. بسیاری از آن‌ها، کلنی‌های پولیپی ریز انبوه، یا پر مانند هستند که به ستون و یا توده‌ها، صدف‌ها، جلبک‌های دریایی و دیگر سطوح می‌چسبند. پولیپ‌ها ممکن است برای مقاصد تغذیه‌ای، دفاعی و یا تولید مثلی، ویژگی یافته باشند. پولیپ‌های تولیدمثلی، مدوازی شفاف و کوچک تولید می‌کنند. این مدوازاها اغلب پلانکتونی بوده و گامت‌ها را در آب آزاد می‌سازند. تخم‌های لفاح یافته به صورت لارو پانولا که شناگر آزاد می‌باشد، تغییر می‌یابند. هر پانولا بر روی کف نشسته و به پولیپ تکامل می‌یابد. این پولیپ به صورت متناوب تقسیم شده و کلنی‌ای از پولیپ‌های به هم پیوسته را می‌آفریند. گوناگونی فراوانی در این چرخه‌ی زندگی توصیف شده، مشاهده می‌گردد. برای مثال، بعضی از

تصویر ۹ - انیشتهدای از باروی دهانی که مملو از سیندوسیت‌های کشنده است.

آنتوزوا (*Anthozoa*)

در کلاس آنتوزوا ، اعضای متنوعی قرار دارند و شامل مرجان‌های حقیقی، مرجان‌های نرم و شقایق‌های دریایی می‌شود. فقط شقایق‌های دریایی از دیدگاه سم شناسی مهم هستند. این شقایق‌ها از ساکنین سازه‌های مرجانی بوده و در آب‌گیرهای جزر

سیفوزواها با انقباض‌های آهنگ‌دار بدن زنگ

مانند خود شنا می‌کنند ولی توانایی شنای آن‌ها محدود بوده و به آسانی با جریان‌های دریایی انتقال می‌یابند. مدوzaی بعضی از سیفوزواها از خط‌مناکترین گونه‌های جانوران دریایی بوده و نیش‌های کشنده و فوق العاده دردناکی ایجاد می‌کنند.

موضعی تا واکنش‌های کشنده‌ی شدید عمومی متغیر می‌باشند. نشانه‌های موضعی از یک حس خراش دهنده یا نیش زنده که بلافاصله پس از تماس روی می‌دهد تا حس سوختن یا درد ضربانی، در نوسان است. شدت نشانه‌ها طی‌ده دقیقه و یا همین حدود افزایش یافته و در منطقه‌ی التهاب یافته‌ی قرمز رنگ، تاول و یا حتی در موارد شدید، زخم نکروتیک، ایجاد می‌شود. درد ممکن است به صورت مرکزی گسترش یافته و با لطف آذنوباتی و درد شکم و درد

و مدى نیز یافت می‌شوند و خود را به صخره‌ها و یا مرجان‌ها اتصال می‌دهند. این جانوران با نماتوسمیست‌های تغییر یافته به نام اسپوروسیست (Sporocyst) در روی بازوهای دهانی خود مسلح هستند و همانند دیگر سنیداریاها، نیش زدگی ایجاد می‌کنند.

یافته‌های بالینی

یافته‌های بالینی از یک خارش خفیف

تصویر ۱۰ - زهر سنیداریها
شامل اجزای گوناگونی بوده
که می‌توانند بر اساس گونه،
نکروز پوستی، نکروز
ماهیچه‌ای، هم‌مولیز با
کاردیوتوكسیستی را ایجاد
کنند.

تصویر ۱۱ - ایجاد آسیب پس از بخورد با عروس‌های دریایی می‌تواند از یک درماتیت ساده تا درگیری ارگان‌های دیگر تأثیر شود. به صورت عمومی، زهر این جانوران، ترکیبات فعال عروقی مانند هیستامین و کینین دارند که قویاً موجب درد شدید، آماش و کهیر می‌شوند.

- ۴/ وزن فرد آسیب دیده؛ کودکان بیشتر از بزرگسالان علاوه عومومی شدید از خود نشان می‌دهند.
- ۵/ کلفتی پوست آسیب دیده
- ۶/ سابقه‌ی آرژی و حساسیت فرد آسیب دیده و نیز سابقه‌ی وجود بیماری‌های قلبی عروقی و یا دیگر بیماری‌ها
- ۷/ کاربرد مواد محافظت کننده؛ مانند نوع پوشش شناگر و استفاده از ضد آفتاب‌های مقاوم به آب
- عوارض بسیاری پس از گزش با این عروس‌های دریایی رخ می‌دهد؛ مانند آرژی و آنافیلاکسی، آسیب عروقی، نوروپاتی، میوپاتی، لنف

قفسه‌ی سینه توأم شود.
علائم عمومی شامل تب، افزایش ترشحات، بیماری‌های دستگاه گوارش، نارسایی قلبی عروقی، دیسترس تنفسی و حالت گیجی برخاسته از مسمومیت می‌باشد. شدت یافته‌های موضعی و عمومی گزش با عروس‌های دریایی، بر اساس شرایط زیر در نوسان می‌باشد:

- ۱/ گونه‌ای از عروس دریایی که ایجاد آسیب کرده است (عروس دریایی جعبه‌ای اغلب کشنده بوده ولی بسیاری دیگر از عروس‌های دریایی را می‌توان به خوبی تحت درمان قرار داد).
- ۲/ گسترش منطقه‌ی آسیب دیده
- ۳/ میزان بلوغ جانور

آدنوپاتی و ادم لنفاتیک، عوارض خونی و سندروم ایروکنجدی.

در زیر به صورت ویژه به یافته‌های بالینی عروس دریایی جعبه‌ای (زنبور دریایی)، رزمناو پرتوالی و سندروم ایروکنجدی و جوش شناگران می‌برداریم:

الف/ عروس دریایی جعبه‌ای (زنبور دریایی)

این نوع عروس دریایی عموماً در سواحل شمالی استرالیا دیده می‌شود؛ اگرچه این عروس دریایی و دیگر گونه‌های زنبور دریایی را می‌توان در اقیانوس اطلس، خلیج مکزیک و دریای کارائیب نیز یافت.

زنبور دریایی، زهر آگین ترین جانور شناخته شده‌ی دریایی محسوب می‌گردد. این عروس عامل مرگ یک استرالیایی در سال است و مرگ طی چند دقیقه روی می‌دهد. از آنجا که رنگ این عروس دریایی آبی رنگ پریده و تقریباً شفاف است، بسیار مشکل است که بتوان آن را در آب دید.

بدن ویژه‌ی جعبه مانند یک تا دو سانتی‌متری آن دارای چهار زائدۀ پا مانند است که هر یک در یک گوشۀ قرار داشته و هر کدام نیز ۱۵ تانکاکول به درازای ۳ متر دارند. پس از نیش زدگی، درد و تورم سریعاً

تصویر ۱۲ - ضایعات پوستی پس از آسیب با عروس‌های دریایی به صورت منطقه‌ای التهاب یافته و قرمز رنگ

تصویر ۱۳ - در آسیب دیدگی با عروس‌های دریایی، ضایعات تاولی و باحتی در مورد شدید، زخم‌های نکروتیک /یجاد می‌شود.

تصویر ۱۴ - ضایعات
پوستی پس از آسیب با
عروس‌های دریایی
جعبه‌ای

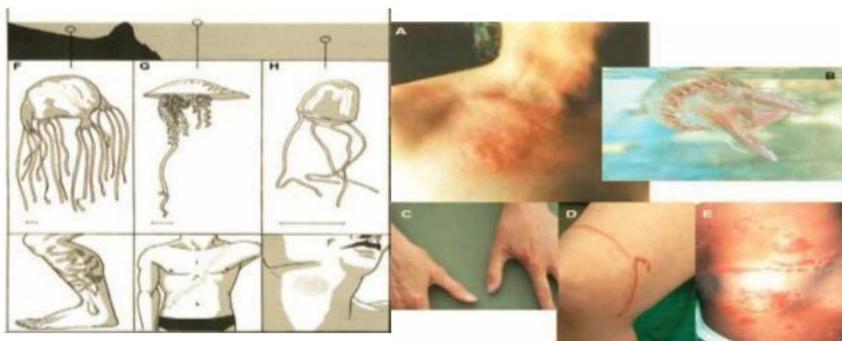
فشارخون و برادیکاردی و پری فشار خون همراه با تاکی کاردی است. این تغییرات درست قبل از مرگ روی می‌دهد.

ب/ رزمناو پرتقالی

رزمناو پرتقالی، معمولاً یک آسیب تازیانه مانند دراز نوام با تاول های کوچک که در مسیر تازیانه پراکنش دارند را ایجاد می‌کند. احساس یک نیش زدگی نخستین علامت است که با کشیدن بازو های دهانی یا مالش منطقه آسیب دیده یا با ریختن آب شیرین، این احساس فزونی می‌باشد. درد نیش زدگی افزایش یافته و به مقاصل اطراف گسترش می‌باید و به سمت مرکز میل می‌کند.

روی داده و بر شدت آن افزوده می‌گردد که اغلب نیز درد الگوی موج دارد. ضایعه‌ی پوستی خاص به صورت خطوط مشبک شلاق مانند است که در ظاهر شبیه دانه‌های تسیب می‌باشد. این ضایعات، ۰/۵ سانتی‌متر پهنا دارند و سرخ، بنفش یا قهوه‌ای رنگ هستند. چنانچه قربانی جان بدر برد، ضایعات طی ۷ روز زخم می‌شوند و ماهها به طول می‌انجامد تا بهبودی حاصل شود.

زهر سریعاً موجب نارسایی تنفسی، کولاپس قلبی-عروقی و سپس مرگ می‌گردد. چنانچه مرگ روی دهد طی ده دقیقه واقع می‌شود. پاسخ قلبی-عروقی به صورت ضربان‌هایی از افت

تصویر ۱۵ - چنانچه یک انسان با رزمناو پرتقالی در تماس قرار گیرد، چندین میلیون سلول گزشی آن موجب ایجاد آزدگی در بدن می‌شود. این رشته‌های پرتابی زهری، به اپیدرمیس و بخش فوقانی درمیس نفوذ کرده و زهر به جریان عمومی خون وارد می‌شود.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

شایع نیست ولی به ندرت بیش از یک روز پایر جا می‌ماند. بیمار ممکن است دچار شوک خفیف و حتی سنکوپ، ضربان تنده و افت فشار خون شود.

ممکن است لرز عمومی و کرمپهای عضلانی روی دهد. علائم شکمی شامل تهوع، درد و استفراغ می‌باشند. علائم عصبی نیز گزارش شده‌اند که می‌توان از بی‌قراری و گیجی و منگی بیمار نام برد. احتمال مرگ نیز وجود دارد، به ویژه اگر بیمار دچار افت تنفسی شود.

ج/ سندروم/ بروکنجی

این سندروم شکل شدید مسمومیت با گزش با کوبوزواها است. هر چند که Carukia barnesi به عنوان عامل این سندروم معرفی شده است ولی گفته

زبر بغل و یا کشاله‌ی ران نیز ممکن است دچار شده و غدد لنفاوی مربوطه نیز دردناک شوند. زمان درد شدید از چند دقیقه تا ساعتها به طول می‌انجامد. این درد با درد مبهمی که تقریباً همین طول زمان را دارد، جایگزین می‌شود.

منطقه‌ی آسیب دیده، یک خط قرمز رنگ با ضایعات نقطه‌ای شکل سفید رنگ از خود نشان می‌دهد که در موارد شدید، تاول پس از سرخی نیز روی می‌دهد. کمتر تنها چند ساعت پا بر جا مانده و بسان رشته‌ای از مهره خود را می‌نمایاند. ارتیم طی ۲۴ ساعت پاک می‌شود. به شدت زخم شدگی، تغییر رنگ و اسکار روی می‌دهد.

علائم عمومی در گزش با رزمناو پرتقالی غیر

تصویر ۱۶ - ضایعات پوستی پس از آسیب دیدگی با عروس دریابی

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

تصویر ۱۷ - عروس
دریایی

می‌شود. ممکن است در آسیب دیدگان، درد عضلانی به صورت کرامپی و میهم که به شکل افزایشی است و با احساس دردناک بودن در هنگام لمس کردن توأم است؛ خود را نشان دهد. این درد از مشخصات این سندرم بوده که به ویژه در اطراف ستون فقرات خود را نشان می‌دهد ولی می‌تواند در منطقه‌ی ران، بازوها، اندام‌ها و قفسه‌ی سینه نیز دیده شود. آسیب دیدگان ممکن است دچار نارسایی قلبی، ادم ریوی، پری فشارخون و سکته‌های مغزی برخاسته از

می‌شود که گونه‌های متنوع دیگری نیز می‌توانند این سندرم را به وجود آورند. این سندرم هر چند در استرالیا توصیف گردیده ولی از مناطقی دیگر نیز گزارش شده است. یک نیش زدگی ناچیز بر روی پوست، بدون تانتاکول‌های قابل رویت، با درد شدید عمومی (اغلب کرامپی)، پس از ۵ تا ۴۰ دقیقه (عموماً ۲۰ تا ۳۰ دقیقه)، تهوع و استفراغ، تنفس دشوار، تعریق، بی‌قراری و احساس مشرف به بدحالی در بیمار توأم

اریتماتوزی توصیف می‌گردد که در شناگران و غواصانی که با لارو عروس دریایی انجشته‌های برخورد می‌کنند روی می‌دهد. غواصان، این بیماری را "شپش دریایی" می‌نامند. لارو که شامل نماتوتیستهای فعال است در زیر لباس‌های شنا یا لباس‌های غواصی به دام می‌افتد و زهر خود را به زیر پوست در حاشیه‌ی پوشک مربوطه آزاد می‌کنند. شناگران یا غواصان، بشوراتی خارش‌دار و دردناک را در زیر پوست و در لبه‌های پوشک خود احساس می‌کنند. کسانی که در مناطق گرمسیر به صورت دائم با دریا سر و کار دارند، با این لاروها برخورد مستمر داشته و به توکسین‌های آن آرژی پیدا می‌کنند. این آرژی سبب تولید جوش‌های

فشارخون بالا شوند. از لحاظ نشانگان، این سندروم ممکن است با بیماری برداشت فشار در غواصی اشتباه شود.

د/ شقایق‌های دریایی

پس از نیش زدگی با شقایق‌های دریایی، آسیب دیدگان بلافضله دچار درد می‌شوند که البته این درد می‌تواند با تأخیر شروع گردد. نشانه‌های پوستی از یک اریتم و خارش خفیف تا زخم شدگی، نوسان دارند. افزون بر یافته‌های پوستی موضعی، بسیاری از بیماران دچار تهوع، استفراغ، دردهای عضلانی و سرگیجه می‌شوند.

ه/ جوش‌های شناگران

جوش‌های شناگران دریا به صورت بشورات

تصویر ۱۸ - شقایق دریایی

تصویر ۱۹ - عروس دریایی آنگشتانه‌ای که موجب جوش شناگران می‌شود.

آسیب دیدگان شدید با سنیداریها مورد نیاز باشد. پوستی ترکیبی می‌شود که آمیزه‌ای از اثرات مستقیم توکسین بر روی پوست و اگزماه آلرژی است. بثورات به صورت اریتماتوز و وزیکولر می‌باشد و وجود جوش‌های چرکی نیز نشان دهندهٔ ای عفونت باکتریایی ثانویه است.

آندازه‌گیری مارکرهای قلبی به صورت سریال از کسانی که مشکوک به سندروم ایروکنجدی و یا کسانی که علائم مسمومیت در دستگاه قلب و عروق از خود نشان می‌دهند، می‌بایست انجام شود. در موارد شدید مسمومیت با سنیداریها، آزمایش کامل ادرار، هماتوکریت و اندازه‌گیری کراتینین سرمی برای یافتن وجود همولیز و یا آسیب کلیوی را می‌بایست

آزمون‌های تشخیصی
ممکن است بررسی‌های آزمایشگاهی برای

تصویر ۲۰ - جوش شناگران در نتیجه‌ی تماس با لارو عروس در بایی اندشتانه‌ای

کاهش می‌دهد. آرام بخش‌ها یا تسکین دهنده‌های وریدی ممکن است در بیماران ناآرام استفاده شود.

در خواست نمود. رادیوگرافی از سینه در صورت وجود شکایت از تنگی نفس یا وجود اختلالات اکسیژن

خون نیز می‌بایست انجام داد. هم اکنون سنجش سم امکان‌پذیر نمی‌باشد و تیتر آنتی بادی سرمی نیز کاربرد بالینی ندارد.

تصویر ۲۱ - پرشک با تجربه می‌تواند از روی آسیب پوسی، نوع عروس در بایی را شناسایی کند.

درمان

البته برای کنترل درد می‌توان از يخ که در پارچه پوشیده شده باشد و یا از پکهای يخی مخصوص استفاده کرد که می‌بایست آن‌ها را برای ۱۵ دقیقه بر روی مکان آسیب دیده قرار داد و چنانچه لازم بود تکرار کرد. این عمل ۹۰ درصد از درد پوسی را

بدون ایجاد دپراسیون تنفسی چشمگیر، پس از عملیات احیاء، تجویز نمود. در آسیب با زنبور دریایی، برای کنترل درد می‌توان از مورفین (۱۵ میلی‌گرم) یا پتдин (۱۰۰ میلی‌گرم) در دوزاز منقسم به صورت وریدی استفاده کرد. این داروها ممکن است از بروز شوک نیز در آسیب با نیش زنبور دریایی جلوگیری کنند. درمان شامل مراقبت‌های ویژه‌ی شدید و درمان

کولاپس قلبی تنفسی همراه با مراقبت‌های مربوط به دیگر عروس‌های دریایی می‌باشد. در استرالیا یک ضد‌زهر توسط کارخانجات سرمی کشورهای مشترک المنافع ساخته شده است که گارد ساحلی با این ضد‌زهر، تجهیز گردیده است. یک عارضه‌ی جدی، اما غیر شایع، در گزش با عروس‌های دریایی، اسپاسم سرخرگ‌های محیطی و سندرم کمپارتمان است که تهدید کننده‌ی حیات عضو می‌باشد. با محدودیت گردش خون می‌باشد. به وسیله‌ی اقدامات طبی و جراحی برخورد نمود. تنظیم آب و مایعات بدن و تجویز اکسیژن ۱۰۰٪ از

تصویر ۲۲ - زهر عروس دریایی جعبه‌ای، سریعاً موجب نارسایی تنفسی، کولاپس قلبی عروقی و سپس مرگ می‌گردد. در بدن قربانی، ضایعه‌ی پوستی خاص به صورت خطوط مشبک شلاق مانند که در ظاهر شبه دانه‌های تسبیح است، دیده می‌شود.

درد پوستی برخاسته از نیش عروس‌های دریایی و یا درد کمری شدید و کرامپ‌های عضلانی سندرم ایروکننجی، نیاز به تجویز وریدی نارکوتیک دارند؛ هر چند درد شدید موضعی را شاید بتوان با بلاک عصبی منطقه‌ای کنترل نمود. در آسیب با زنبور دریایی، تزریق کلربرومازین ۱۰۰ میلی‌گرم درون عضلانی یا دیازپام ۱۰ میلی‌گرم وریدی را می‌توان برای آرام کردن و تسکین بیماران،

تصویر ۲۳ - در بسیاری از سواحل و پلازهای دنیا، تابلوهای اینمی برای شنا در آب‌هایی که با افزایش جمعیت عروس‌های دریایی در پاره‌ای از فصول سال همراه هستند، گذاشته شده است.

تصویر ۲۴ - از سال ۱۹۷۷ تا ۱۹۹۷
صدها نفر در دریای آدریاتیک به عروس‌های دریایی آسیب دیده‌اند.

آنٹی بیوتیک نیز با در نظر گرفتن وجود باکتری‌های مقاوم در دریا، مانند فلاو باکتری‌ها را مدنظر قرار داد. این ارگانیسم‌ها به آمینوگلایکوزیدها، سفالوسپورین‌های گستردۀ طیف و تتراسیکلین‌ها مقاوم هستند ولی به کوتريموکسازول و کوینولون‌ها (مانند سیپروفلوکساسین) حساس هستند. عفونت‌های کمتر جدی را می‌توان با داکسی‌سیکلین یا کوتريموکسازول درمان نمود. کوینولون‌ها (مانند سیپروفلوکساسین) برعلیه اکثر باکتری‌ها فعال هستند. اما کارآیی این داروها در درمان عفونت‌های زخم‌های دریابی شناخته شده نمی‌باشد. همچنین پروفیلاکسی با ضد کزار را نباید فراموش کرد.

در درمان جوش‌های شناگران، استروئیدهای موضعی، واکنش آرژی را برگردانده و موجب بهبودی می‌شوند. در بعضی از موارد، لازم است که بیمار از شنا کردن یا غواصی در آبهای مربوطه برای چندین هفته تا بهبودی پوست منع شود. می‌توان از آنتی بیوتیک‌های ضد باکتریابی موضعی، چنانچه عفونت باکتریابی ثانویه وجود دارد، استفاده کرد.

ضروریات است. ضد ترکیبات انعقادی، واژودیلاتورها (مانند پاپاورین)، پروستاگلاندین E و عوامل ضد تجمع پلاکتی (مانند پروساتاسیکلین) ممکن است مورد نیاز باشند؛ هر چند که در گذشته، بسیاری از این درمان‌ها، غیر مؤثر انگاشته شده‌اند. درمان با اکسیژن هیپرباریک نیز ممکن است سودمند باشد. عموماً کرامپ‌های عضلانی شدید سندرم ایروکونجی به نارکوتیک‌های درون وریدی و عالائم ازیاد کنکول آمین‌ها نیز به خوبی با گیرنده‌ی آلفا بلاکرها پاسخ می‌دهند. درمان رایج، تزریق درون وریدی فنتول آمین به صورت تک دوز ۵ میلی‌گرمی و ادامه‌ی دوزاژ افزایش یابنده به میزان ۵ تا ۱۰ گرم تا زمانی که پری فشارخون و دیگر عالائم ازیاد آزادسازی کنکول آمین‌ها برطرف شوند می‌باشد. تاکنون، از دیگر بلاکرهای گیرنده‌ای به صورت اندک استفاده شده است. اما نیوفدیپین در آینده مورد آزمون قرار می‌گیرد. از گیرنده‌های بلاک کننده‌ی بتا می‌باشد اجتناب ورزید، زیرا آن‌ها کولاپس عروقی و نارسایی حاد کلیوی موجب می‌شوند.

مانند هر زخم دیگر، می‌باشد مصرف

تصویر ۲۵ - سیر تکامل آسیب با عروس دریایی در یک فرد ۳۳ ساله:

الف/ پس از چند ساعت، ضایعات کهیری خطی قرمز رنگ در دنک روند را دادند.

ب/ در روز ششم، ضایعات تاولی در مکان آسیب نمایان شدند.

ج/ ضایعات تاولی در طی ۲۴ ساعت روند تکاملی خود را طی نمودند.

د/ به بیمار یک هفته گلوكورتیکوئید، آنتی هیستامین و آنتی بیوتیک داده شد. ضایعات و خارش در روز دهم فروکاسته شدند.

خارپوستان

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

تصویر ۲۶ - از ۱۰۰ گونه توپیای دریایی، تقریباً ۸۰ گونه برای انسان‌ها زهرآگین هستند.

شاخه‌ی خارپوستان (Echinodermata) شامل گروه متنوعی از جانوران دریایی هستند که آرام حرکت کرده و رفتاری تهاجمی از خود نشان نمی‌دهند، مانند ستاره‌های شکننده (کلاس Ophioidea)، ستاره‌ی دریایی (کلاس Echinoidea)، توپیای دریایی (کلاس Astroidea) و خیار دریایی (کلاس Holothuroidea).

این جانوران دارای تقارن شعاعی پنج تایی بوده و اسلکلتی آهکی دارند که صفحات بیرونی کلفت و در بعضی نیز خارهایی محافظت کننده را شکل می‌دهند. آسیب و مسمومیت با این جانوران تقریباً به طور کامل پس از تماس اتفاقی و یا دست زدن به آن‌ها بدون رعایت مراقبت، روی می‌دهد و آسیبدیدگان

تصویر ۲۷ - توپیای دریابی از جانوران همه چیز خوار است که رفتاری غیر تهاجمی داشته و به آهستگی حرکت کرده و بر روی صخره‌ها، کف دریا یا زیر شن‌ها و شکاف‌های دریابی زندگی می‌کند و از منطقه‌ی حد و مرز بین جزر و مدی تا ژرفای اقیانوس‌ها پراکنش دارد.

دارای خار و یا سیخک‌هایی هستند که می‌توانند ایجاد آسیب کنند، اما تعداد کمی از آسترودیدها، اکینوئیدها و هولوتروئیدها می‌توانند برای انسان زهرآگین باشند. ما اکنون به پتانسیل زهرآگینی سم این جانوران که در غدد ویژه یا بافت‌هایی که ساختارهایی تغییر یافته دارند (مانند خارها،

شامل شناگران، غواصان و ماهیگیران می‌باشند. از ۶۰۰ گونه‌ی توپیای دریابی تقریباً ۸۰ گونه برای انسان سمی بوده و از دیدگاه پزشکی قابل بحث هستند.

پاتوفیزیولوژی
هر چند که اکثر خارپستان سمی هستند و

تصویر ۲۱ - زهر در بیشتر
توتیاهای دریایی، واسطه‌هایی
هستند که شیشه هیستامین یا
کینین عمل می‌کنند.

می‌توانند تولید فلچ و مرگ در جانوران کوچک
نمایند. از این رو، با این جانوران می‌بایست با دقت
رفتار نمود.

ب/ ستاره‌های دریایی

ستاره‌های دریایی کمتر مضر هستند زیرا
عموماً دارای بر جستگی‌های خاری کوتاه و بی‌نوک
هستند. اما ستاره‌ای دریایی تاج خار
(Acanthaster planci) استثناء است زیرا دارای
خارهای نیز بلند حاوی ساپونین‌ها (Saponins)
هستند که اثرات همولیتیک و ضد انعقادی از خود

پدیسلازیاها و یا تانتاکول‌ها) می‌برداریم.

البته همان گونه که در پیشگفتار این نوشتار
آمده است به مسمومیت خوراکی با توکسین‌هایی که
در بافت‌ها و یا غدد غیر ویژه آن‌ها انباشته شده
است، نخواهیم پرداخت.

الف/ ستاره‌های شکننده

ستاره‌های شکننده (کلاس Ophiuroidea)
عموماً به عنوان جانوران زهرآگین برای انسان در نظر
گرفته نمی‌شوند. اما بعضی از آن‌ها
(Ophiomastix annulosa)

انسان کنند. دیگر ستاره‌های دریایی که پتانسیل زهرآگین بودن را برای انسان دارند شامل اعضای جنس Echinaster هستند که دارای خار و حفره‌های کوچکی هستند که این حفرات توکسین‌ها را ترشح می‌کنند و همچنین گونه‌هایی از جنس Solaster و Plectaster که می‌توانند درماتیت تماسی را در انسان ایجاد کنند.

ج/ خیار دریایی

خیارهای دریایی (Holothuroidea) عموماً غیررسمی محسوب می‌شوند ولی خوردن بعضی از

نشان می‌دهد. همچنین این خارها موادی همانند هیستامین نیز در خود دارند. گونه‌های ستاره‌ی دریایی تاج خار، خارهای تیز بلند (۵ تا ۶ سانتی‌متر) دارند که از سطوح پشتی بدن و بازوی آن‌ها (۷ تا ۲۳ بازو) امتداد یافته‌اند. این خارها با پوشش سه لایه‌ای پوشیده شده‌اند که با سلول‌های غددی همراه بوده که تنوعی از توکسین‌ها را تولید می‌کنند. پاره شدن این پوشش در هنگام فرورفتن خار، موجب رهاسازی مواد فعال زیستی فراوانی می‌شود که می‌توانند ایجاد مسمومیت موضعی و یا عمومی در

تصویر ۲۹ - ستاره‌ی دریایی تاج خار (*Acanthaster planci*) با خارهایی که دارند و به پوست فرو می‌روند، آسیب ایجاد می‌کنند. آسیب با تاج خار بسیار گزارش می‌شود زیرا غواصان تلاش می‌کنند آن‌ها را از صخره‌های مرجانی جدا کنند. علامت عمومی ویژه به صورت تپه‌غیراع است.

تصویر ۳۰ - دست زدن به خیارهای دریایی زهرآگین می‌تواند درمانیت تماسی، التهاب شدید قرنیه چشم، کراتیت و حتی کوری ایجاد نماید.

آنها بدون آماده سازی، مسموم کننده می‌باشد. لوله‌های کوویرین (Cuvierian) بعضی از خیارهای دریایی سمتی بوده و این لوله‌ها هنگامی که جانور تحریک شود ممکن است از مقعد آنها بیرون انداخته شود. هالوتورین که یک الیگوساکارید تری ترپنوفید سولفاته است و به عنوان واکنش دفاعی از مقعد خارج می‌شود می‌تواند انتقال عصبی را در ماهی‌ها منع کرده و فلنج ایجاد نماید. بعضی از خیارهای دریایی نیز سنیداریها را مصرف کرده و سmom آنها را ترشح می‌کنند.

د/ توپیای دریایی

توپیاهای دریایی (Echinoidea) می‌توانند

آسیب‌های زهرآگینی را با خارهای ویژه (دراز با کوتاه) و نیز با پدیسلاریاهای (ارگان‌های گاز زدن که با آرواره‌های گاز انبری مجهز شده‌اند) خود ایجاد کنند. گرچه هر دو ساختار، در توپیاهای دریایی یافت می‌شوند ولی عموماً یکی از آن‌ها در یک گونه‌ی زهرآگین است. برای آسانی کار، توپیاهای دریایی زهرآگین را می‌توان در یکی از این سه گروه زیر جای داد:
۱/ گونه‌های با خار بلند، زهر خود را با ایجاد سوراخ شدگی و پارگی در پوشش روی خار (گونه‌های Diadema) یا با شکسته شدن و رهایی سم از محفظه‌های توخالی خارها (گونه‌های

تصویر ۳۲ - خارهای توتیای سیاه (*Diadema setosum*) گام نهادن بر توتیای دریایی و یا دست بلند و شکننده هستند. زدن به آن می‌تواند برای شناگران خطرناک باشد.

تصویر ۳۳ - توتیاهای دریایی می‌توانند هم با خارهای زهرآگین خود و هم با پدیسلازیها که ارگان‌های گاز زدن آنها هستند، در قربانی آسیب ایجاد کنند.

تصویر ۳۴ - درد شدید و سوزنده که به درد عضلانی موضعی تکامل می‌یابد از اولین نشانگان آسیب با توپیای دریایی است. سرخی و تورم پوست در محل آسیب نیز دیده می‌شود.

کنده می‌شوند آزاد نمایند، از این رو می‌بایست پرشتاب از بدن برداشت شوند. به طور کلی، مقدار زهر پدیسلازیاها از خارها بیشتر است و از خارها دشوارتر است که بتوان آنها را برداشت کرد.

توپیاهای دریایی این ارگانها را برای تعذیه، پاکسازی و دفاع از خود به کار می‌برند.

زهر خارهای توپیای دریایی شامل گلیکوزیدهای استروئیدی، ۵-HT، همولیزین، پروتئاز و مواد استیل کولین مانند است.

(Echinothrix) تزریق می‌کنند.

۲/ گونه‌های با خار کوتاه نیز به همین گونه هنگامی که فشار رو به پایین موجب پارگی بافت پوششی خار می‌شود (گونه‌های Phormosoma زهر خود را آزاد می‌سازند و یا اینکه ممکن است زهر خود را با نیش زدن بدون پارگی از طریق غدد زهری که در نوک خارها است (گونه‌های Araeosoma و آزاد نمایند.

۳/ گونه‌های دارای پدیسلازیاها شامل آن‌هایی هستند که آوازه‌ی زهرآگین ترین توپیاهای

دریایی را دارند (توپیای گلی Toxopneustes pileolus) و یا دیگر گونه‌ها که کمتر سمی هستند (گونه‌های Tripneustes). پیوسته‌های نیش دندان مانند، با غدد زهری در نوک هر آرواره، همراه هستند. این نیش - دندان‌ها می‌توانند به درون پوست نفوذ کرده و بسیار به دشواری قابل جدا کردن می‌باشند زیرا ماهیچه‌های دریچه‌ای، هر آرواره را محکم بسته نگه می‌دارند. پدیسلازیاها می‌توانند زهر را حتی هنگامی که از بدن‌هی توپیای دریایی نیز

یافته‌های بالینی

الف/ ستاره‌های دریابی

بریدگی‌های کوچک بر روی پوست در هنگام دست زدن به ستاره‌های دریابی ممکن است اجراه دهد تا زهر به بدن نفوذ کرده و موجب درماتیت تماسی شود. تاج خار موجب درد، تهوع، استفراغ و فلچ عضلانی می‌شود.

ب/ خیار دریابی

دست زدن به خیارهای دریابی زهر آگین می‌تواند درماتیت تماسی، التهاب شدید قرنیه‌ی چشم، کراتیت و حتی کوری ایجاد کند.

ج/ توتیای دریابی

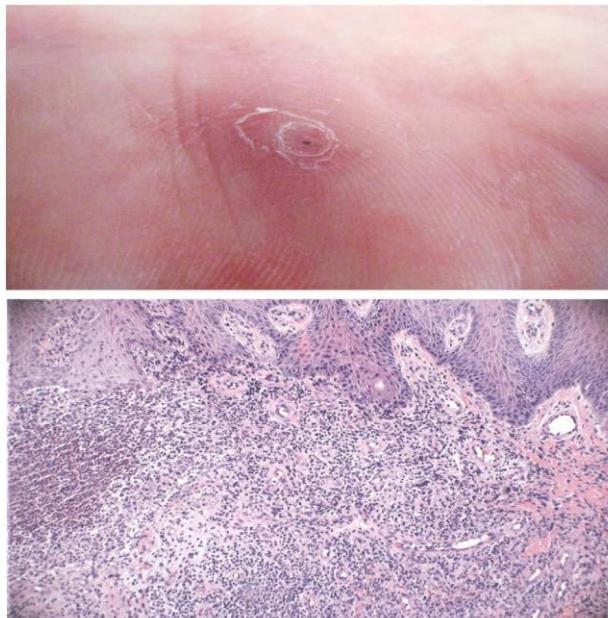
اکثر آسیب‌زایی با توتیاهای دریابی در نتیجه‌ی پا گذاشتن اشتباہی بر روی خارهای آن‌ها و یا با دست زدن به آن‌ها ایجاد می‌شود. نخستین آسیب با درد، سرخی، سوزش، تورم و التهاب در مکان ورود خار تواأم است. خارها شکننده بوده و می‌توانند در دست و یا پا شکسته شوند. برداشت کامل خار شکسته شده این واکنش‌ها را به اتمام می‌رساند ولی خارهای بر جای مانده می‌توانند تولید عوارض فراوانی مانند گرانولوما، آرترویاتی مزمن، نوروباتی پایرچا، تخریب نمایند؛ حتی نورمای عصب در نتیجه‌ی یک خار بر جا مانده در انگشتان نیز گزارش شده است. درد و ادم آسیب دیده می‌تواند تا یک

هفته پا برچای بماند.

گاهی اوقات، خارها طی چند روز ناپدید می‌شوند، ولی در مواردی نیز آن‌ها روکش داده شده و برای ماهها پایرچا می‌مانند و در مکان‌های دور از زخم اولیه پدیدار می‌شوند. از آنجا که خارها با رنگدانه‌ی سیاهی پوشیده شده‌اند، این رنگدانه‌ها ممکن است در پوست مانده و با خود خار اشتباه شوند. در هر صورت، وجود تکه‌های شکسته‌ی خار در تولید عفونت و واکنش جسم خارجی مؤثر است. از این رو، عوارض دیررس شامل ساخت گرانولوما، آرترویاتی مزمن، نوروباتی پایرچا، تخریب استخوان به صورت موضعی و واکنش وزیکولر در نتیجه‌ی حساسیت تأخیری، در مورد توتیای دریابی قابل پیگیری می‌باشد.

مکانیسم واکنش‌های گرانولوما در نتیجه‌ی جسم خارجی، برخاسته از واکنش نسبت به مواد غیر ارگانیک خارها شامل کربنات کلسیم، کربنات منیزیوم، سولفات کلسیم، فسفات‌ها و سلیکا می‌باشد.

ضایعات گرانولومایی پاپول‌ها و ندول‌هایی به رنگ صورتی-آبی به اندازه‌ی ۲ تا ۵ میلی‌متری بوده که سپس به رنگ قهوه‌ای تغییر می‌یابند. ادم و هیبرکراتوز شایع بوده ولی علائم بسیار متغیر است. از آنجا که عفونت با مایکوباکتریوم مارینوم تواأم با

تصویر ۳۵ - چنانچه خارهای شکسته‌ی توپیای دریایی بیرون آورده شوند، در بدن بر جای مانده و تولید عوارض فراوانی مانند گرانولوما می‌کنند.

توپیای دریایی اقیانوس آرام (Tripneustes) حاوی یک نوروتوکسین با میل به اعصاب مغزی است. افزایش خفیف آنزیم‌های کبدی در یک بیمار دچار سلولیت ناحیه‌ی پا که در نتیجه‌ی آسیب با توپیای دریایی ایجاد شده بود نیز گزارش شده است. چنانچه خار به مفصل وارد شود، ایجاد سینوپیت شدید می‌کند. با گذشت زمان، چنانچه زخم در مفصل یا نزدیکی آن باشد، منتهی به آرتربیت می‌شود. وجود نوروپاتی نیز حاکی از وجود

گرانولوما در آسیب‌های مزمن با توپیای دریایی توصیف شده است، لزوم توجه به عفونت، در این آسیب‌ها، توصیه می‌شود. به ندرت، در صورت ورود تعداد زیاد خار به پوست، سرگیجه، بی‌حسی، فلچ، برونوکواپاسم، افت فشارخون و کری ممکن است روى دهد. علائم سیستمیک به ویژه هنگامی یافت می‌شوند که پانزده و یا تعداد بیشتر خار، زهر خود را در بدن آزاد کرده باشند.

تصویر ۳۶ - چنانچه تعداد فراوانی خار در زیر پوست فرو رفته باشد، نشانگان عمومی سریعاً روی می‌دهند که شامل تهوع، استفراغ، بی‌حسی و کرخی، فلچ عضلانی، درد شکمی، سنتکوب، افت فشارخون و دیسترس تنفسی می‌باشند.

خوبیزی، بی‌حالی، ضعف، مورمور شدن، درد مفاصل، آفسونی، گیجی، سنتکوب، فلچ عضلانی عمومی، دیسترس تنفسی، هیپوتانسیون و به ندرت مرگ کند. در بعضی از موارد، درد طی چند ساعت از بین می‌رود ولی ضعف عضلانی موضعی یا فلچ تا ۶ ساعت پا بر جا می‌ماند.

خار در تماس با عصب محیطی می‌باشد. درد ممکن است چنان شدید باشد که بیمار به هذیان چار شود. پلی نوروپاتی بولبار (bulbar) همراه با نارسایی تنفسی و نیز سندرم گیلان باره و آسفالیت پس از ۶ تا ۱۰ روز آسیب با توتیایی دریایی گزارش شده‌اند که این یافته‌ها نشانگر پدیده‌ی خود اینمی در واکنش با گزش توتیای دریایی می‌باشند.

اقدامات تشخیصی

عکس برداری با تکنیک بافت نرم ممکن است جسم خارجی حاجب (خار) را نشان دهد. از این رو تصویربرداری برای ارزیابی جسم خارجی ممکن است کمک کننده باشد. MRI نیز برای یافتن مکان خارهای شکسته بسیار کمک کننده است.

یک واکنش حساسیت تأخیری در مکان آسیب، به صورت آریتم و خارش پس از ۷ تا ۱۰ روز بعد پس از بهبودی اولیه ممکن است روی دهد. همانگونه که گفته شد، آسیب با پدیسلریاهای بسیار شدیدتر از خارها بوده و ممکن است ایجاد درد انتشار یابنده‌ی شدید و سریع، ادم موضعی،

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

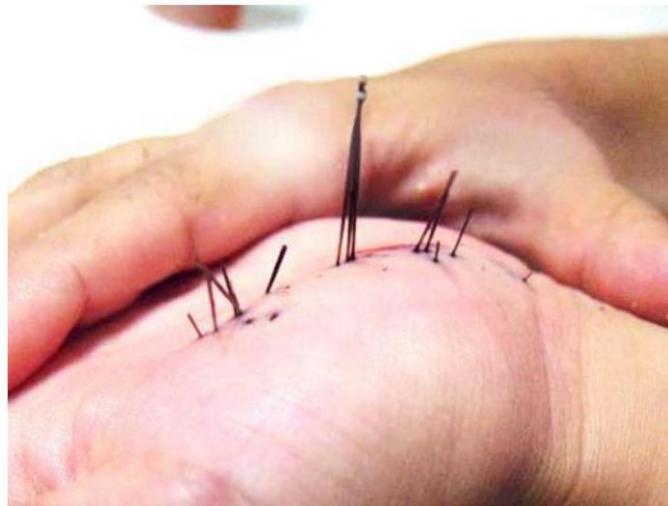

t.me/caffeinebookly

تصویر ۳۷ - توتیای دریایی

- ۱/ توتیای دریایی سیاه (*Echinometra locunter*) که در یک مرد غواص ۴۹ ساله ایجاد آسیب کرده است.
- ۲/ خسارات اولیه آسیب با توتیای دریایی در فرد آسیب دیده در زمان ورود به اورژانس بیمارستان
- ۳/ ندول های دردناک چندگانه، ادم و همپوکراتوز در دستان بیمار که ۶ ماه بعد از آسیب با توتیای دریایی مراجعه کرده است.
- ۴/ برداشت جراحی ندول ها؛ به شکسته هی سیاه رنگ در مرکز بستر زخم که بازمانده هی خار توتیای دریایی است توجه کنید.

تصویر ۳۸ - از آنجا که خارهای دراز توپیای دریابی به آسانی شکسته می‌شوند، از این رو نیاز است که آن‌ها را عمودی و بدون هیچگونه حرکت افقی، برداشت نمود.

خار، بر جا می‌مانند، اغلب تنها رنگ به جا مانده از خارها هستند و پیامدی به دنبال نخواهد داشت. گرچه بعضی از خارهای باریک زهری ممکن است طی ۲۴ ساعت تا ۳ هفته جذب شوند، اما بسیار پسندیده است که آن‌هایی که قابل دسترس هستند را برداشت نمود. روش برداشت شکسته‌ی خار از بند انگشت با تزریق ۱/۵ سی سی لیدوکائین زیر پوستی در هر طرف از بند انگشت انجام می‌پذیرد. نوک زخم تورم یافته یا مکانی که بیشترین تغییر رنگ و یا حداکثر درد را دارد باید به آرامی با تیغ بیستوری شکاف داد. شکسته‌ی خار ممکن است خود به خود در برش ایجاد شده به

درمان

جهت تسکین درد، اندام آسیب دیده را می‌بایست با شتاب در آب گرم غیر سوزاننده (حداکثر تا ۴۵ درجه‌ی سانتی‌گراد) در حد تحمل برای ۹۰ تا ۳۰ دقیقه، فرو برد. هر پدیسلازیا چسیبیده به پوست را باید برداشت نمود تا از زهری شدن بیشتر جلوگیری کرد. این کار را می‌توان با کفریش‌تراشی و کشیدن آرام بک تیغ انجام داد. از آنجا که خارهای دراز به آسانی شکسته می‌شوند، نیاز است که آن‌ها را عمودی و بدن هیچگونه حرکت افقی برداشت نمود. تغییر رنگ‌های سیاه یا بنفش که در اطراف زخم، بعد از برداشت

تصویر ۳۹ - از آنجا که خارهای توپیای دریابی با رنگدانه‌ای سیاه پوشیده شده‌اند، این رنگدانه‌ها ممکن است در پوست مانده و با خود خار اشتباه شوند.

خار در مفصل بین بند انگشتی وارد شده باشد، می‌بایست انگشت را تا بیرون آوردن خار ثابت نگه داشت تا از شکسته شدن و نفوذ بیشتر خار پیشگیری شود. این کار همچنین ممکن است تورم دوکی شکل انگشت که بعد از ورود خار در مجاورت مفصل بند انگشتی میانی و یا ابتدایی روی می‌دهد را کنترل نماید. گرچه کربنات کلسیم خارها، خنثی هستند

پیش رانده شده و بیرون آید. می‌بایست تمام خارهای کلفت را به دلیل خطر عفونت و تشکیل گرانولوما یا کیست درموئیدی برداشت نمود. همچنین این خارها ممکن است به مفصل مهاجرت کرده و یا بر روی عصب جای گرفته و تولید درد مداوم کنند و در این صورت جراح می‌بایست با کمک میکروسکوب این خارها را خارج کند. باید در نظر داشت که چنانچه

ولی ممکن است با موفقیت توأم شود. واکنش تأخیری گسترده که شامل سفتی سیانوتیک، تورم دوکی شکل در انگشتان و یا خوردگی موضعی استخوان بندهای انگشت است را شاید بتوان با کورتیکواستروئید سیستمیک و آنتیبیوتیک درمان کرد.

کاربرد آب گرم و بی خس کننده موضعی برای درمان نیش زدگی تاج خار در مراحل اولیه کمک کننده است.

ولی از آنجا که این خارها با لجن، گل، باکتری و بازماندههای اپیدرمال ارگانیک توأم هستند، عفونتهای ثانویه شایع بوده و در صورت وجود رخمهای عمیق، تجویز آنتیبیوتیک پیشگیرانه توصیه می شود.

گرانولوما که ۲ تا ۱۲ ماه بعد از آسیب اولیه یافت می شود را می توان با جراحی برداشت نمود. تزریق درون ضایعهای با کورتیکواستروئید اثر کمی دارد

تصویر ۴۰ - تمام خارهای فرو رفته به پوست را می بایست بیرون آورد، زیرا این خارها ممکن است به مفصل مهاجرت کرده و یا بر روی عصب جای گرفته و تولید درد مداوم کنند. وجود تکه های شکسته ای خار در تولید عفونت و واکنش جسم خارجی مؤثر است.

عَرَبُ مَاهِيَان

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

تصویر ۴۱ - عقرب ماهیان در آب های گرمسیری و به نسبت کمتری در آب های معتدل زندگی می کنند.

خانواده عقرب ماهیان (Scorpaenidae) از خطرناکترین ماهیان زهرآگین جهان هستند که در آب های گرمسیری پراکنش دارند. این خانواده شامل ۵۶ جنس و ۳۸۸ گونه است.

عقرب ماهیانی که اغلب در انسان ایجاد مسمومیت می نمایند در ۳ جنس بر اساس دستگاه زهری خود جای می گیرند. (شیرماهی ها، ترکی ماهی ها، گورخر ماهی ها)

عقرب ماهی ها (Scorpaena/۲

ستگ ماهی ها (Synanceja /۳

دستگاه زهری عقرب ماهیان شامل غدد زهری کشیده‌ای در مجرای بخش پسین خارهای باله‌های پشتی، لگنی و مقعدی است که مجرای ترشحی ندارند (شیرماهی‌ها و عقرب ماهی‌ها) و یا جفت دستگاه زهری شامل عدد طولی بسیار تکامل یافته با امتدادهای مجرأ مانند توسعه یافته می‌باشد.

شایع‌ترین ماهی زهری شناخته شده، سنگ ماهی است که در سراسر منطقه‌ی گرمسیری اقیانوس هند - آرام زندگی می‌کند. *Synanceja verrucosa* بسیاری از گونه‌ها مانند و *S. trachynis* در دیگر مناطق گرمسیری نیز دیده می‌شوند. بعضی از عقرب ماهی‌ها (Scorpaenidae) مانند عقرب ماهی نقطه‌ای (spotted) کارائیب، احتمالاً سمیت قابل مقایسه‌ای دارند.

تصویر ۴۲ - چندین صد گونه از عقرب ماهیان براساس سامانه‌ی ارگان زهری که دارند، به سه گروه تقسیم می‌شوند:

الف/ گورخر ماهی (*Pterois*)

ب/ عقرب ماهی (*Scorpaena*)

ج/ سنگ ماهی (*Synanceja*)

این ماهی ۳۰ سانتی‌متر طول دارد و به صورت خوابیده در آب‌های کم ژرف در لجن، مرجان یا صخره‌ها خود را دفن شده نگه می‌دارد و از محیط پیرامون غیر قابل تشخیص است. تعداد ۱۳ رگباله‌ی پشتی می‌توانند پوست را حتی از روی چکمه‌های لباس غواصی سوراخ کنند. این رگباله‌ها در هنگامی که ماهی تحریک می‌گردد، برانگیخته می‌شوند. افزون بر نوک خار، ماهی با پوست سستی پوشیده شده است و هنگامی که در فشار گذاشته می‌شود، دو غده‌ی زهری از طریق مجراهای خود در هر خار، زهر را به درون زخم نفوذی فرو می‌کنند.

تصویر ۴۳ - تخمین زده می‌شود که دو غده‌ی زهری هر خار پشتی سنگ ماهی حاوی ۵ تا ۱۰ میلی‌گرم زهر است.

پاتوفیزیولوژی

عقرب ماهیان دارای ۱۲-۱۳

گونه‌های گوناگون سنگ ماهی جدا شده‌اند. استوتوس توکسین (SNTX)، وروکوتوكسین (VTX) و تراشی نی لیزین (TLY). زهر S. horrida دو زیر واحد آلفا (۷۱ هزار دالتون) و بتا (۷۹ هزار دالتون) دارد. این نوع زهر ساخت منافذ هیدروفیلیک در دیواره‌ی سلولی را

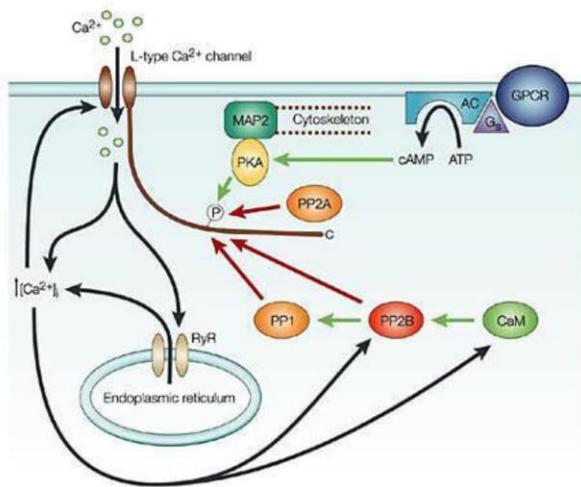
خار پشتی، ۲ خار لگنی و ۳ خار مقعدی هستند که با بافت پوششی پوشیده شده‌اند. بین ۵ تا ۱۰ میلی‌گرم سم در غدد انتهایی هر کدام از آن‌ها وجود دارد. باله‌های سینه‌ای آراسته‌ی این ماهی‌ها سمی نیستند. زهر بین ۲۴ تا ۴۸ ساعت بعد از این که ماهی می‌میرد پایدار است. سه نوع زهر عمدۀ از

تصویر ۴۶ - عقرب ماهیان ۱۲ رگبه‌ای پشتی، ۲ رگبه‌ای لگنی و ۳ خار مقدبی دارند که حاوی غدد سخنی می‌باشند. خارهای سینه‌ای حاوی غدد زهری نیستند. تمام این ماهی‌ها دارای یک صفحه‌ای استخوانی هستند که از گونه‌ی آن‌ها از چشم تا آبشش‌ها کشیده شده است.

شده است. زهر VTX جدا شده از *S. verrucosa* با SNTX همولوگ است. این زهر کانال‌های کلسیمی *S. trachynis* که از TLY جدا شده است یک پروتئین ۱۵۹ کیلو دالتونی

القاء می‌کند. مسمومیت در جانوران شامل همولیز، ادم موضعی، نفوذپذیری عروقی، تجمع پلاکتی، واژودیلاسیون وابسته به اندولیوم و افت فشارخون است. کاهش قدرت انقباضی در خرگوش‌ها مشاهده

تصویر ۴۵ – سه نوع زهر عمده‌ی عقرب ماهیان شامل استونوس توکسین، وروکوتوكسین و تراشی نی‌لیزین است. زهر نوع اول موجب القای منافذ هیدروفلویک در دیواره‌ی سلول می‌شود. زهر نوع دوم موجب بالاگ کالال‌های کلسیم در قلب شده و زهر نوع سوم نیز موجب ایجاد منافذ در دیواره‌ی سلولی گردیده و اجازه می‌دهد که کلسیم ورود یافته و موجب آزاد سازی استیل کولین وابسته به کلسیم در انتهای عصب در پایانه‌ی موتور شده و آزاد سازی کاتکول آمین‌ها افزایش یابد.

زهر *Synanceja trachynis* نیز موجب اتساع عروق وابسته به اندولیوم و کولاپس قلبی عروقی در جانوران آزمایشگاهی می‌شود. چنین به نظر می‌رسد که این اثر از طریق گیرنده‌های موسکارینیک و آدرنرژیک انجام می‌پذیرد. زهرهای

می‌باشد که منافذ دیواره‌ی سلولی را می‌سازد. این نوع زهر اجازه‌ی ورود را به کلسیم داده و موجب آزادسازی استیل کولین وابسته به کلسیم از پایانه‌های اعصاب در انتهای اعصاب موتور شده و آزاد شدن کاتکول آمین‌ها را افزایش می‌دهد.

کمک‌های اولیه بستگی دارد.

موقعی

سریعاً درد حس می‌شود که طی ۱۰ دقیقه

یا بیشتر افزایش می‌یابد. درد گاهی چنان شدید است که فرد دچار از دست دادن هوشیاری و غرق شدگی می‌گردد. گاهی درد به صورت مواج خود را نشان می‌دهد که فواصل آن‌ها چند دقیقه است.

ایسکمی مکان با سیانوژ توأم می‌گردد که احتمالاً به دلیل توقف گردش خون موضعی است.

منطقه دچار تورم و ادماتوز می‌شود که اغلب نیز گرم بوده و در مرکز نیز بی‌حسی دارد و بی‌نهایت در اطراف خود با لمس دردناک همراه است. ادم و تورم ممکن است بسیار زیاد بوده و به بالای اندام گسترش

دیگر عقرب ماهیان شامل هیلارونیداز، پروتئین آر،

فسفودیاستراز، آلکالین فسفومونواستراز، آرژین استراز، آرژنین آمیدناز، ۵-نوكلوتیداز، استیل کولین استراز و آمین‌های فعل زیستی می‌باشند.

بررسی زهر Scorpina plumieri نیز نشانگر آن است که این سم اثرات قلبی-عروقی دارد و این اثرات برخاسته از اثر زهر بر گیرنده‌های آلفا و بتا و اندولتیلیوم عروق می‌باشد.

یافته‌های بالینی

علائم موضعی با عمومی به مکان جغرافیایی، تعداد خارهای فرورفتہ، عمقی که خار فرورفتہ است، پوشش حفاظتی، سابقه‌ی نیش قبلی و اقدامات

تصویر ۴۶ - در صورت تماس با رگیله‌های زهر آگین عقرب ماهیان، این رگیله به صورت رفلکسی برانگیخته شده و زهر خود را در زخم /ایجاد شده تخلیه می‌کند و این تخلیه شدن زهر ممکن است با شکسته شدن خار همراه با پوشش آن توأم شود.

تصویر ۴۷ - درد شدید، برجسته‌ترین علامت آسیب دیدگی با عقرب ماهیان است که بلافضله روی داده و به مرکز میل می‌کند و اوج آن ۹۰ دقیقه پس از آسیب است که ۱۲ تا ۱۶ ساعت با برجا می‌ماند.

تصویر ۴۸ - هر خار عقرب ماهیان با یک پوشش پوستی پوشیده شده است که در زیر آن زهر در امتداد شبارهایی که در پخش پیشین - جانسی خار امتداد دارد از طریق یک جفت غدد که در سطح پایه و یا در پخش میانی خار جای دارند، ترشح می‌شود.

تصویر ۴۹ - زهر عقرب
ماهیان بین ۲۶ ساعت تا
۴۸ ساعت بعد از مرگ
ماهی نیز پایدار است.

عمومی

علائم کولاپس قلبی - عروقی غیر شایع نیستند. رنگ پریدگی، تعریق واضح، افت فشارخون و سنکوب در هنگام ایستادن، ممکن است وجود داشته باشد. نارسایی تنفسی ممکن است به دلیل ادم ریوی، دپرسیون مرکز تنفسی، نارسایی قلبی، فلچ عضلات تنفسی یا ترکیبی از آن ها روی دهد. برادی کاردی، آریتمی قلبی و ایست قلبی امکان پذیر است. بی حالی، خستگی، تب و لرز که به سوی هذیان‌گویی، فقدان هماهنگی، فلچ عمومی، تشنج و مرگ میل می‌کنند نیز دیده می‌شوند. بهبودی

یابد. فلچ ماهیچه‌های اطراف، موجب عدم تحرک اندام مربوطه می‌شود. درد ممکن است به سوی غدد لنفاوی پروکسیمایی (مانند زیر بغل و یا کشاله‌ی ران) گسترش یابد. درد و نشانه‌های التهابی ممکن است روزها پابرجا بماند؛ بهبودی با تأخیر، نکروز و زخم پایدار ممکن است برای ماهها باقی بماند. تورم نیز ممکن است ادامه یابد؛ گرچه مقداری از درجه‌ی آن کاهش می‌یابد. این عوارض در بیمارانی که در چند روز اول با ضدآسم، دبریدمان، پاکسازی زخم و ضد عفونی کننده‌ی موضعی به خوبی درمان نشده‌اند، دیده می‌شود.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

گوشته را به آرامی از زخم برداشت نمود. شستشوی شدید با سالن استریل گرم شده برای برداشت هر باقیمانده‌ی بافت پوششی و گل و لای می‌بایست انجام شود. اگر درد شدید بوده و یا به خوبی با فرو بردن در آب گرم کنترل نشده باشد (از لحاظ درجه و سرعت)، ممکن است انفلتراسیون بافت به صورت موضعی با یک تا دو درصد لیدوکائین بدون اپی‌نفرین یا بلک عصبی منطقه‌ای با ماده‌ی بی‌حس کننده‌ای همچون ۰/۲۵ درصد بویکائین، لازم باشد. بعد از تزریق موضعی یا منطقه‌ای بی‌حس کننده، فرو بردن در آب گرم را باید قطع نموده و یا از آنجا که حس اندام با بی‌حس کننده ممکن است مختل شده باشد، می‌بایست در صورت ادامه‌ی کاربرد آب گرم، مراقب

تصویر ۵۰ - درآسیب دیدگی با عقرب ماهیان، ممکن است تاواچه تشکیل شود که با پیرامونی از سلولیت دیده می‌شود.

ممکن است ماهها به طول انجامد و ممکن است با دوره‌های بی‌حالی و تهوع خود را نشان دهد.

اقدامات تشخیصی

از سونوگرافی یا با روش دیگری از تصویر برداری برای جاینمایی اجسام خارجی می‌توان استفاده نمود. اما باید توجه داشت که با نتایج به دست آمده با این روش‌های تصویر برداری احتمال وجود اجسام خارجی کثیف گذاشته نمی‌شود.

درمان

زخم را بایستی با شتاب در آب گرم و غیر سوزاننده (حداکثر ۴۵ درجه‌ی سانتی‌گراد) در حد تحمل فرو برد. این روش می‌تواند حداقل یکی از اجزای پروتئینی سم که حساس به گرم‌بوده و ممکن است واکنش عمومی شدید را ایجاد کند، غیرفعال سازد. فرو بردن زخم در آب گرم را باید حداقل ۳۰ دقیقه و تا ۹۰ دقیقه ادامه داد. برگشت درد که بعد از فاصله‌ی یک تا دو ساعت به وجود می‌آید را می‌توان با درمان مجدد با آب گرم تسکین داد.

با فراهم آمدن امکانات، بایستی برشتاب قطعات آشکار خار و تکه‌های بافت

ایجاد سوختگی بود.

ادامه یابد و چندان به دبریدمان و برش گسترددهی زخم نیازی نمی‌باشد. با توجه به ماهیت زخم، بخیه‌ی محکم و بستن آن توصیه نمی‌شود و زخم باستی باز گذاشته شود و درناز گذاشته تا بهبودی حاصل آید. چنانچه زخم پرخطر است (عمیق، در دست یا پا و یا هر دو)، آنتی‌بیوتیک پروفیلاکسی نیز باستی تجویز شود. داروی انتخابی تری متپرايم - سولفامتوکسازول است. پروفیلاکسی کراز نیز باید مدنظر قرار داد. شاید خالی کردن مایع تاول به روش

به طور کلی، تزریق بی‌حس کننده‌ی موضعی بدون آدرنالین، در درون و اطراف زخم به صورت آنفیلتره، درمان انتخابی است و ممکن است در در منطقه‌ی درناز لنفاتیک را کاهش دهد. همانگونه که گفته شد احتمالاً تزریق مجدد نیز مورد نیاز است و اغلب دردهای مرکزی (احتمالاً با منشاء لنفاتیک) را کاهش می‌دهد. ضد دردهای سیستمیک و نارکوتیک به ندرت توصیه شده و یا سودمند هستند؛ گرچه گاهی نارکوتیک‌های درون وریدی نیز استفاده می‌گردد. بالا نگه داشتن اندام آسیب دیده برای کاهش درد و تورم نیز ممکن است سودمند باشد. گرچه به ندرت خار در پوست می‌شکند، زخم را باید برای برداشت شکسته‌های مانده‌ی خار جستجو کرد؛ زیرا بر جا مانده‌های خار می‌توانند در ادامه‌ی آزادسازی زهر و یا به صورت جسم خارجی نقش ایفا کرده و خطر عفونت را افزایش داده و در بهبودی زخم اختلال ایجاد نمایند. چنانچه خار به صورت عمیق در کف پا فرو رفته باشد، جستجوی خار در اتاق عمل با مدد میکروسکوپ توصیه می‌شود.

شستشوی با سالین گرم باستی

تصویر ۱-۵- تورم و ادم در ناحیه‌ی آسیب دیدگی با عقرب ماهیان شدید بوده و به بالای اندام آسیب دیده نیز گسترش می‌یابد.

ضد زهر سنگ ماهی
نیز ممکن است تجویز شود.
یک سی سی از آن ۱۰
میلی گرم زهر (زهر از یک
خار) را خنثی می سازد.
نخست، دو سی سی از ضد زهر
به صورت عضلانی داده
می شود. گرچه در موارد شدید،
تجویز درون وریدی را می توان
انجام داد و دوز های بعدی را
بر اساس نیاز تجویز نمود؛ ولی
هرگز نباید ضد زهر به
بیمارانی که حساسیت به سرم
اسب دارند تجویز گردد. ضد
زهر را می توان در دمای بین

صفرا تا ۵ درجه ی سانتی گراد
نگه داشت ولی نباید يخ بزند و
از نور نیز باید محفوظ نگه
داشت و بلا فاصله بعد از باز

کردن نیز مورد استفاده قرار داد.
ضد زهر سنگ ماهی تجاری (SFAV) که
توسط آزمایشگاه های سرم سازی شرکت های مشترک
المنافع در ملبورن استرالیا ساخته می شود بر علیه
تمام یافته های زهر *S. trachynis* اثر گذاشته و اثرات

تصویر ۳ - تصویر بالا: تاول ها قبل از عمل همراه با اریتم و تورم ابتلای دست پس از آسیب با عقرب ماهی
تصویر پایین: آزادسازی تونل کارپال جهت سندروم خاد تونل که با برش لیگامان کارپال عرضی انجام گرفته است.

آسپتیک مطلقی باشد. نکته ای دیگر که باید مدنظر قرار داد آن است که نباید از تورنیکت استفاده کرد. زیرا بستن تورنیکت نه تنها کاری انجام نمی دهد بلکه ناراحتی بیمار و اثرات نکروز کنندگی زهر را نیز افزایش می دهد.

تصویر ۵۳ - از لحاظ شدت،
خانواده‌ی گورخر ماهی
زهر‌آگینی کم، خانواده‌ی
عقرب ماهی زهر‌آگینی
متوسط و سنگ ماهی
زهر‌آگینی شدید می‌آفیند.

جنس‌های گوناگون که در مناطق گوناگونی نیز زندگی می‌کنند، اجزای زهری که ویژگی‌های آنتی‌بیک همسان از خود نشان می‌دهند را به اشتراک دارند.

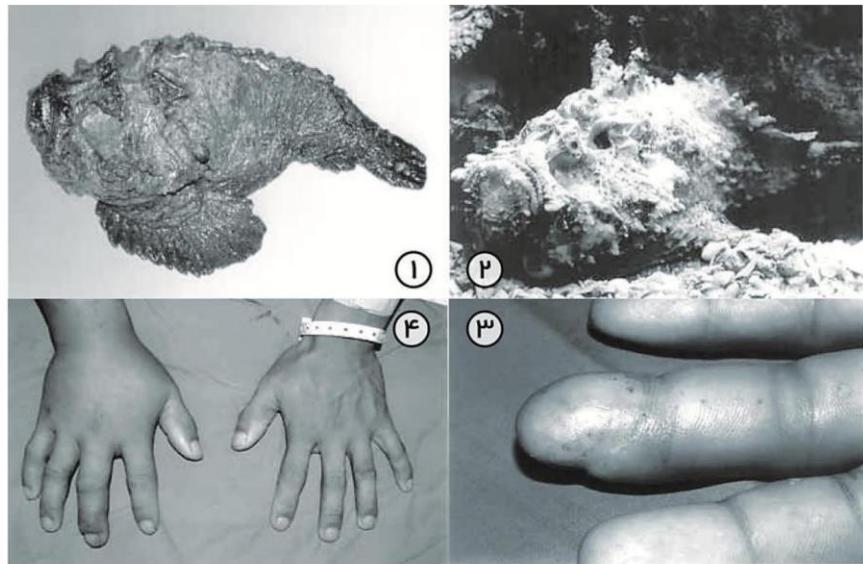
روش‌های احیای مناسب ممکن است نیاز باشد که شامل ماساژ قلبی و دی‌فیبریلاسیون و لوله‌گذاری درون نای با به کارگیری تنفس مصنوعی می‌باشد. عوارض فلچ بولبار (bulbar) نیز باید تحت درمان قرار گیرند.

گفته می‌شود که نیش گزیدگی سنگ ماهی، در فرد برای موارد آینده، مقداری اینمنی به وجود می‌آورد.

کشنده، نفوذپذیری افزایش یافته‌ی عروق و همولیتیک را خنثی می‌سازد. همچنین این ضد زهر می‌تواند اثرات توکسیک و همولیتیک سنگ ماهی‌های دیگر (*S. verrucosa*) و عقرب ماهی‌های زیر را خنثی سازد.

- *Pterois volitans*
- *P. lunulata*
- *P. antennata*
- *Dendrochirus zebra*
- *Scorpaena plumieri*

از آنجا که SFAV در خنثی‌سازی اکثر اثرات سمی زهر عقرب ماهیان مؤثر است، این فرضیه را تقویت می‌نماید که ماهی‌های سمی از

تصویر ۵۴ - بررسی یک مورد آسیب با فریاله ماهی:

۱/ یک سنگ ماهی (فریاله) که توسط بیمار به اورژانس آورده شده بود. یک جفت عدد زهری در هر ۱۳ خارشته این ماهی وجود دارد.

۲/ سنگ ماهی (*Synanceja horrida*) که به خوبی با محیط اطراف سازگاری یافته است و به آسانی قابل دیدن نیست. آسیب با فریاله موجب درد شدید همراه با اریتم و تورم در دست راست گردید که این درد با فروبردن در آب ۴۵ سانتی گراد تسکین یافت.

۳/ تاول موضعی پس از آسیب دیدگی با فریاله ماهی که ممکن است برای پیشگیری از نکروز پوستی نیاز به برش داشته باشد.

لقمه ماهیان

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

لقمه ماهیان از مناطق گرمسیر تا
معتدل، پراکنده‌گی گسترده‌ای دارند. آن‌ها
از کفرزی‌ها هستند. بدن پهن آن‌ها اغلب
در شن نهفته است. صدمه‌ی حاصله از خار
ممکن است در نتیجه‌ی ترومای فیزیکی
(مانند نفوذ در فضاهای بدنی همچون پلورا،
پریکاردیا پریتونیوم) یا در نتیجه‌ی اثرات
زهر خار، موجب مرگ شود.

لقمه ماهی خاردار می‌تواند تا ۴۵
متر درازا داشته باشد. دم شلاق مانند سفره
ماهی دارای یک تا چهار خار دندانه‌دار
اره مانند است. هر خار که تا ۳۰ سانتی‌متر
ممکن است طول داشته باشد حاوی

تصویر ۵۵ - لقمه ماهی‌ها با بدنه‌ی گرد مانند و لوزی شکل در زیر شن و
کل و لایی دریا زندگی می‌کنند و از کرم‌ها، نرم‌تنان و سخت پوستان
تغذیه می‌کنند. دهان و صفحات آبشش آن‌ها در سطح شکمی قرار دارد
و با زشن باله‌های سینه‌ای به پیش می‌روند.

تصویر ۵۶ - اندازه‌ی سفره
ماهی‌ها (لقمه ماهی‌ها) از چند
اینچ تا ۱۲ فوت در عفوت
متغیر است که به صورت
عمومی فاقد رفتار تهاجمی
هستند و در کف دریاها به
شکار می‌پردازند.

جای می‌ماند. لقمه ماهی روی شن‌ها و بالای ماسه‌ها فرو رفته و به علت همزنگی شدیدی که با زیستگاه خود دارد به دشواری قابل رؤیت است. اگر شناگری پای خود را روی دم آن بگذارد نتیجه‌ی کار بسیار اسفناک خواهد بود.

تعدادی غدد زهری است که در زیر پوششی از بافت پوششی قرار گرفته است. زخم حاصل از برخورد این خارها ممکن است فوق العاده شدید بوده و تا چند سانتی‌متر ژرف داشته باشد. گاهی تکه‌هایی از خار شکسته و همراه با پوشش اپی‌تلیال آن در زخم بر

پاتوفیزیولوژی

تصویر ۵۷ - چنانچه شناگر ناگاهانه پا بر روی لقمه ماهی پکنارد، به صورت رفلکسی، دم شلاق مانند آن به سوی بالا میل کرده و خار و یا خارهای پوستی خود را در بدن قربانی فرو می‌برد که نتیجه‌ی آن ایجاد فرورفتگی یا بریدگی چاک دار در پای شناگر است.

کننده‌ی عروقی و دیگر اجزاء هنوز ناشناخته می‌باشد. در مدل‌های جانوری، زهر موحب ایجاد انقباض عروق موضعی، برادی دیس آریتمی، بلاک گره دهلیزی- بطئی، ایسکمی زبر اندوکاردیال، تشنج، کما، کولاپس قلبی- عروقی و مرگ می‌گردد. ابتدا زهر در خرگوش، دیلاتاسیون عروقی ایجاد

لقمه ماهی‌ها یک تا هفت خار بر روی دم شلاق مانند خود دارند. این خارها سخت، تیز و دو طرفه به صورت دندانه دار بوده و اره مانند هستند. طول این خارها در انواع مختلف لقمه ماهی‌ها گوناگون بوده و ممکن است در بعضی از گونه‌ها تا ۳۷ سانتی‌متر برسند. این خارها با دندانهای اره مانند خود، آسیب‌های سختی را در آسیب دیدگان ایجاد می‌کنند. دستگاه زهرآگین لقمه ماهی‌ها بر اساس همین خارهای دندانه دار اره مانند بنیان گذاشته شده است. خار با یک لایه‌ی نازک اپی‌تلیوم پوشیده شده است که سلول‌های

ترشحی ویژه‌ی زهر را در خود جای داده‌اند. این سلول‌های ویژه‌ی زهری در لایه‌ی اپی‌درمیس، در گونه‌های گوناگون مقاومت است. معمولاً خارها با یک لایه‌ی موکوس حاوی زهر، پوشیده شده‌اند. این سلول‌ها، زهر نوروتوكسیک و کاردیوتوكسیکی را ترشح می‌کنند که شامل پروتئین‌ها، سرتونین، فسفودیاستراز،^۵- نوکلئوتیداز، عوامل انقباض

© Lynda Clarke

تصویر ۵۸ - خار کشیده و دراز لقمه ماهی به پشت دم شلاق مانند آن با بافت متراکمی از کلائز اتصال دارد و در هر سوی این خار یک سری پیوسته‌های ندانه‌ای اره مانند وجود دارد. در هر سوی زیرین خار، دو شیار شکمی - جانبی وجود دارد که غدد زهری نرم را در خود جای داده‌اند.

تصویر ۵۹ - در هنگام آسیب دیدگی با سفره ماهی، پوشش پوستی که بر خار قرار دارد پاره شده و آزاد می‌شود. همراه با مخاط، تکه‌هایی از پوشش و بخش‌هایی از خار نیز در بدن قریانی بر جای می‌ماند. گاهی تمام توک خار شکسته شده و در زخم فرو رفته و در آنجا می‌ماند.

تصویر ۶۰ - هر چند که آسیب با لقمه ماهی‌ها عموماً برخاسته از خار پشتی آن‌ها است ولی چنانچه دهان آن‌ها با بدن انسان تماس باید (مانند کسانی که در آکواریوم‌ها به آن‌ها غذا می‌دهند و یا در هنگام جداسازی آن‌ها از تورهای ماهی‌گیری) می‌تواند با صفحات خرد کشند. نیترومند دهانی که دارند، آسیب‌هایی جدی به وجود آورند که این آسیب‌ها با ساییدگی و خون مردگی در محل تماس دهان آن‌ها با بدن ایجاد می‌شود.

انفیلتراسیون لنفوئیدی و اوزینوفیلیک گزارش شده است که بیان کنندهٔ وجود تأخیر در ترمیم زخم به دلیل تحریک سیستم ایمنی می‌باشد.

یافته‌های بالینی موقعی

بالافصله درد روی می‌دهد که علامت بر جسته‌ی نیش گزیدگی با لقمه ماهی محسوب می‌شود و طی یک تا دو ساعت افزایش یافته و بعد از ۶ تا ۱۰ ساعت فرو می‌نشیند؛ گرچه ممکن است برای چند روزی نیز پابرجا بماند. منطقه‌ی نیش گزیدگی، تورم یافته و رنگ پریدگی با حاشیه‌ای آبی

نمود که تنگی عروق و ایست قلبی پیامد آن بود. این یافته‌ها نشانگر آن است که زهر اثر مستقیم قلبی دارد.

اثر زهر یک گونه از لقمه ماهی خلیج فارس (Himantura gerrardi) بر روی رَت آزمایشگاهی نشانگر افزایش میزان ضربان و تغییرات گوناگون اجزاء در الکتروکاردیوگرام شامل موج‌های Q, T، و کاهش فاصله‌ی PR بود. بررسی نمونه‌های زخم در نتیجه‌ی آسیب با لقمه ماهی‌ها نیز نشانگر نکروز ماهیچه و انفیلتراسیون نوتروفیل‌ها بوده است. در دیگر موارد نیز نکروز خون ریزی دهنده‌ی مرکزی با پیرامونی از

پیدا می کند که چند ساعتی متر پهنا داشته و بعد از یک تا دو ساعت در اطراف زخم گسترش می باید. درد ممکن است ثابت، ضربان دار یا حالت نیزه های داشته باشد. خون ریزی ممکن است زیاد بوده و احتمال مرگ و میر از خون ریزی نیز وجود دارد. در مقادیر کمتر، خون ریزی درد را تسکین می دهد. یک ترشح موکوئیدی ممکن است وجود داشته باشد. ممکن است پوشش روی خار در زخم که تا چند ساعتی متر می تواند طول داشته باشد رؤیت گردد.

بدر شدن درد طی چند روز یا هفته می تواند به دلیل عفونت ثانویه باشد. نکروز موضعی، زخم شدن و عفونت ثانویه

تصویر ۱۶ - انداختنی به ویژه مچ پا، بسیار مستعد آسیب دیدگی با خار لقمه ماهی است. انداختنی، شکم و قفسه سیمه هی صدری نیز به صورت نادر ممکن است مورد آسیب قرار گیرد. عفونت ثانویه پس از آسیب دیدگی با لقمه ماهی شایع است.

تصویر ۱۷ - زخم حاصله از آسیب با لقمه ماهی، تیره و سیانوتیک است که با شتاب به سرخ رنگی و حالت خون ریزی دهنده میل می کند که می تواند با نکروز و خون ریزی در بافت چربی و ماهیچه ای توازن شود.

شایع است و اگر مراقبت نگردد
می‌تواند ماهها برای بیمار
دردسرساز باشد. در سال‌ها
قبل، آمپوتاسیون انجام می‌شد.
استئومیلیت در استخوان زیرین
نیز گزارش شده است. اغلب،
عود علائم موضعی، طی یک یا
دو هفته، نشانگر جسم خارجی
(پوشش خار یا خود خار) در
زخم است. سونوگرافی یا
روش‌های تصویر برداری
می‌تواند علت را مشخص سازد
ولی نتیجه‌ی منفی نمی‌تواند
وجود جسم خارجی را کنار
بگذارد.

تصویر ۳۶ - حتی آسیب دیدگی‌های جزئی با خار لقمه ماهی نیز می‌تواند با سلولیت باکتریالی توأم شود و تأخیر در بهبودی در نتیجه‌ی اثر مستقیم زهر و عفونت است.

هستند. دپراسیون تنفسی و درد در هنگام دم ممکن است روی دهد. تعریق و تب شبانه، تحریک‌پذیری عصبی، پریشانی و هذیان از علائم دیگر هستند. مرگ در صورتی که خار به پلورا، پریکارد یا پریتونیوم فرو رفته باشد امکان‌پذیر است. علائم اولیه برای ساعتها تا روزها بر جای می‌ماند ولی ممکن است برای هفته‌ها یا ماهها بعد از آسیب، حتی بعد از بستن زخم، عود کنند یا پابرجا بمانند. این علائم شامل درد میهم در منطقه‌ی ورمی است که از جاذبه

بی‌اشتهاایی، تهوع، استفراغ، اسهال، دفع زیاد ادراری و ترشح براق گزارش شده‌اند. درد به صورت گسترش به مرکز ادامه یافته و به منطقه‌ی درناز لنفاتیک میل می‌کند. کرامپ‌های عضلانی، لرزش دست‌ها و فلچ تونیک ممکن است در اندام آسیب دیده یا به صورت گسترده‌تر دیده شوند. غش، تپش قلب، هیپوتانسیون، بی‌نظمی قلبی (اختلالات هدایتی، بلاک‌های قلبی) و ایسکمی امکان‌پذیر

تبیعت می‌کند. از این رو، مج پا می‌تواند بعد از ایستادن دچار تورم و درد شود. استراحت بالا نگه داشتن، موجب تسکین درد می‌گردد. رادیوگرافی یا تصویربرداری و سونوگرافی می‌توانند خار لقمه ماهی را در بافت‌های نرم شناسایی کنند.

اقدامات تشخیصی

عکس ساده یا تصویربرداری سونوگرافیک، اجسام خارجی و خارماهی را در بافت‌های نرم شناسایی کرده و آسیب استخوانی را هویدا می‌سازد. علائم فیزیولوژیک حیاتی، الکتروولیت‌ها و الکتروکاردیوگرام، بر اساس شرایط، کنترل می‌شوند.

①

②

③

- تصویر ۶۴ - یک مورد آسیب با خار لقمه ماهی:
- ۱/ خار لقمه ماهی که از کف پای فرد آسیب دیده خارج شده است. پیکان منطقه‌ی پارگی چاک دار را نشان می‌دهد. به ظاهر تکه‌ای بوبیت اطراف زخم توجه کنید.
 - ۲/ خار لقمه ماهی که از کف پای فرد آسیب دیده خارج شده است.
 - ۳/ گرافی ساده از پاشنه‌ی پای فرد آسیب دیده با لقمه ماهی که خار این جانور دریابی را نشان می‌دهد.

درمان

موقیت در درمان بستگی به شتاب در درمان دارد. اهداف درمان شامل مقابله با اثرات زهر،

تسکین درد و پیشگیری از عفونت می‌باشد. زخم می‌بایست هر چه سریع‌تر، در آب گرم غیر سوزاننده که در حد تحمل (تا حد ۴۵ درجه‌ی سانتی‌گراد)

است برای ۳۰ تا ۹۰ دقیقه فرو برد شود. این کنش می‌تواند پاره‌ای از اجزای حساس به گرمای زهر پروتئینی را تضعیف کرده و یا مانع از انتقال پیام‌های عصبی شود و در مواردی از سمومیت، درد را می‌کاهد. فرو بردن در آب گرم، اثر کم و یا هیچ اثری بر روی درجه‌ی نهایی نکرده بافت نرم ندارد. اندیکاسیونی برای افزودن آمونیوم، سولفات منیزیوم، پرمنگات پتاسیم و یا فرمالین به محلولی که برای فروبردن زخم استفاده می‌شود وجود ندارد. تحت چنین شرایطی، این مواد برای بافت توکسیک بوده و ممکن است مشاهده‌ی زخم را مختل سازند.

چنانچه آب گرم در

دسترس نباشد، می‌توان زخم را با آب غیر گرم یا سالین شستشو داد. با این کار نیز می‌توان مقداری از

تصویر ۶۵ - نخستین اقدام درمانی در آسیب دیدگی با لقمه ماهی، فرو بردن اندام آسیب دیده در آب گرم غیر سوزاننده در حد تحمل (تا حد ۴۵ درجه‌ی سانتی‌گراد) برای ۳۰ تا ۹۰ دقیقه است.

گزارش شده است که مالش یک نیمه از سطح پیاز خام، مستقیم بر روی زخم، توانسته درد و احتمالاً عفونت بعد از آسیب با لقمه ماهی خال آبی (Dasyatis kuhlii) را کاهش دهد.

در هنگام اولین دریدمان یا فرو بدن اندام در آب گرم، کنترل درد آغاز می‌شود. ممکن است نارکوتیک‌ها لازم باشند. انفیلتراسیون موضعی زخم با لیدوکائین٪۱/۲ تا٪۲ یا بوکائین٪۰/۲۵ (نمی‌بایست از ۳ تا ۴ میلی‌گرم در کیلوگرم در بزرگسالان تجاوز کند؛ همچنین در کودکان زیر ۱۲ سال اجازه داده نشده است) بدون ابی‌نفرین ممکن است کمک کننده باشد. ممکن است بلاک عصبی منطقه‌ای لازم باشد.

زهر و موکوس را برداشت نموده و تا حدی درد را تسکین داد.

در هنگام به کارگیری آب گرم یا هر زمانی دیگر که شستشو یک مورد انتخابی نیست، زخم را می‌بایست جستجو نموده و هر بخش قابل مشاهده و در دسترس خار یا پوشش خار را برداشت نمود تا از ادامه‌ی فرایند زهر آفرینی پیشگیری کرد. چنانچه خار به رگ خونی حیاتی و یا قلب وارد شده است، برداشت خار را می‌بایست در اتاق عمل انجام داد تا از بروز خون ریزی ناخواسته و عوارض دیگر پیشگیری نمود. هم اکنون داده‌ای برای استفاده از آنتی‌هیستامین‌ها و یا استروئیدها وجود ندارد.

تصویر ۶۶ - ضعف، تهوع، استفراغ، اسهال، تعریق، سرگیجه، تاکی‌کاردي، سردرد، سنتکوب و تشنج از علائم سیستمیک مسمومیت با زهر لقمه ماهی می‌باشد. فلچ، هیپو‌تاتسیون، آریتمی قلبی و مرگ نیز گزارش شده است.

تصویر ۶۷ - طول خار در لقمه ماهی گوناگون بوده و ممکن است تا ۳۷ سانتی متر در بعضی از گونه ها نیز برسد.

گردید که شمار چشمگیری از آسیب دیدگانی که آنتی بیوتیک پروفیلاکسی دریافت نکرده بودند با عفونت زخم مراجعه کرده اند؛ از این رو تجویز آنتی بیوتیک در هنگامه نخست برخورد با این نوع زخمهای توصیه می شود.

چنانچه حفره های شکمی با خار لقمه ماهی

پس از فرو کردن زخم در آب گرم، زخم در شرایط استریل جستجو شده و به خوبی می باشد دبریدمان شود (به ویژه از بافت خون ریزی کرده و نکروتیک)، زخم می باشد به صورت باز پوشیده شود تا سپس به صورت تأخیری اقدام به بستن اولیه خود زخم نمود و یا آن را به صورت شل در اطراف درناز کافی بخیه زد تا احتمال عفونت زخم کاهش یابد. روش دیگر، برش در زخم و پوشاندن آن با پوششی از فتیله های آلریتانی است. پروفیلاکسی با آنتی بیوتیک توصیه می شود زیرا شانس بالای برای زخم شدن، نکروز و عفونت ثانویه وجود دارد. اصولاً به دلیل پتانسیل بالای آلودگی باکتریالی این نوع زخمهای پروفیلاکسی آنتی بیوتیکی را باید مدنظر قرار داد. میکرو ارگانیسم های زیر از زخمهای لقمه ای دریایی گزارش شده اند:

- Fusarium solani
- Vibrio alginolyticus
- Photobacterium damsela
- Aeromonas hydrophila
- Peptostreptococcus

آنتی بیوتیک گسترده طیف (داکسی سیکلین) و کاربرد موضعی نثومایسین در مراحل اولیه استفاده می شود. در یک مطالعه که ۱۹ مورد آسیب با لقمه ماهی مورد بررسی قرار گرفتند، گزارش

تصویر ۱۶ - نکروز بافت
چربی که پس از ۴ روز از
آسیب دیدگی بالقمه
ماهی در یک پسر بچه می
باشد. ۱۰ ساله ایجاد گردید.

رادیوگرافی از بافت نرم یا با سونوگرافی و یا MRI مشاهده کرد. پس از چند هفته، جستجو ممکن است خودگی ساختارهای بافت نرم پیرامونی و تشکیل کیست اپیدرمال یا واکنش‌های جسم خارجی وابسته را آشکار سازد. همانند دیگر زخم‌های برخاسته از محیط دریایی، در این نوع عفونت، بایستی ارگانیسم‌های غیر معمول را جستجو نمود. برای مثال یک مورد فیوزاریوزیس (*Fusarium solani*) بعد از گوش بالقمه ماهی که به دبریدمان متولی و کیتوکونازول پاسخ داد، گزارش شده است. همچنان فاسیت نکروزان در نتیجه‌ی فوتوباکتریوم دامسلا، بعد از پارگی ساق پس از گوش بالقمه ماهی نیز مشاهده شده است.

دریایی آسیب دیده شد، باید افرون بر پوشش آنتی‌بیوتیکی باکتری‌های دریایی، فلور روده را نیز با سفوکسیتین، کلیندماکسین، جنتامایسین و یا آنتی‌بیوتیک مناسب وریدی دیگری تحت پوشش قرار داد. زخم‌هایی که به خوبی دبریدمان نشده باشند و یا مورد جستجو و پاکسازی از مواد خارجی قرار نگرفته باشند ممکن است هفته‌ها و یا ماه‌ها از خود چرک خارج سازند. چنین زخم‌هایی ممکن است آلوده به نظر آیند؛ ولی آنچه حقیقتاً وجود دارد آن است که این یک زخم مزمن است که در نتیجه‌ی ماده‌ی ارگانیک پایدار بر جای مانده، به وجود می‌آید. پس از چند هفته پس از آسیب، ماده‌ی خارجی را می‌توان با

به طور کلی، در موارد مزمن که واکنش به اجسام خارجی چیرگی دارد، می‌توان بافت‌های آسیب دیده و ندول‌های فیبروتیک را با جستجو در زخم برداشت نمود. دیده شده است که با این جراحی‌های کوچک، بهبودی سریع روی می‌دهد.

آن‌تی‌بیوتیک در این مرحله کمکی نمی‌کند. می‌بایست پروفیلاکسی کزان را چنانچه زخم نکروتیک یا آلوده باشد انجام داد. از اصول درمانی گرش با لقمه ماهی آن است که بیماران را بایستی حداقل سه ساعت برای ارزیابی احتمال رخداد اثرات ناخواسته‌ی سیستمیک تحت نظر قرار داد.

همچنین به بیماران توصیه می‌شود که ۴۸ ساعت پس از آسیب نیز می‌بایست برای ارزیابی دوباره‌ی زخم مراجعه کنند. البته چنانچه غفوت پدیدار شد، بایستی زودتر مراجعه کنند.

تصویر ۶۹ –

- ۱/ زخم نافذ لقمه ماهی پس از ۲۱ روز از جراحی و ترمیم سرخرگ پولیپیتیال سمت چپ با وریدساقنوس. مکان ورود خار برای دریاز پارگنداشته شده است.
- ۲/ یکی از دو مکان فاشیوتومی برای سندروم تونل کارپیال بعد از ۲۱ روز از آسیب با خار لقمه ماهی
- ۳/ خار لقمه ماهی *Dasyatis americana* که به ۲۲ سانتی‌متر می‌رسد.

اسفنج‌ها

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

تصویر ۷۰ - پنج هزار گونه اسفنج در دریاها زیست می‌کنند که با اسکلتی کلازی درونی شاخی شکل محافظت می‌شوند. در بافت پیوندی و اسکلت آن‌ها سیخک‌های کوچک دی اکسید سلیکون (سلیکا) یا کربنات کلسیم (کلسیت) نهفته است.

تقریباً پنج هزار گونه اسفنج وجود دارد. اسفنج‌ها در شاخه‌ی پوریفرا (Porifera) (غالباً کلاس دسموسپنجلیا Desmospongiae) طبقه‌بندی می‌شوند. آن‌ها با اسکلتی کلازی درونی، خاری و انعطاف‌پذیر حمایت می‌شوند (اسپونجین). این جانوران فاقد دستگاه گوارش، ترشحی، تنفسی، اندوکرین، گردش خون و اعصاب هستند. اسپیکولهای (Spicules) دی اکسید سلیکون (سلیکا) یا کربنات کلسیم (کلسیت) در ماتریکس بافت همبند و اسکلت اسفنج‌ها نهفته هستند. اسفنج‌ها جانورانی ساکن هستند که ساده‌ترین گروه ارگانیسم‌های چندین سلولی را شامل می‌شوند.

تصویر ۷۱ - اسفنج‌ها جانورانی بی‌حرکت هستند. اما تماس با آن‌ها ممکن است موجب درماتیت تماسی شود.

درماتیت و واکنش پوستی نکروتیک موضعی باشد که به نام بیماری غواص- اسفنجی شهرت دارد.

سطح بیرونی بعضی از گونه‌های اسفنج‌ها، سوراخ‌های کوچکی دارند که مواد شیمیایی یا کربنی‌توکسین‌ها را بیرون می‌دهند. به طور عمومی، اسفنج‌ها به کف دریا یا بسترها مر جانی چسبیده و ممکن است با دیگر اسفنج‌ها، هیدروزواها، نرم‌تنان، کیسه‌تنان، کرم‌های دریایی (Annelids)، سخت‌پستان، خارپستان، ماهی‌ها و جلبک‌ها، گلی تشكیل دهند. وجود کیسه‌تنان در این کلتها، می‌تواند عامل

پاتوفیزیولوژی

از آنجا که اسفنج‌ها ساکنین کف دریا هستند، می‌توانند برای غواصان و یا کسانی که به آن‌ها دست می‌زنند، خطر آفرین باشند. از دید بالینی، اسفنج‌ها می‌توانند هم درماتیت تحریکی و

هم درماتیت تماسی را ایجاد کنند. به نظر می‌رسد درماتیت تحریکی، در نتیجه‌ی اسپیکولهای اسفنجی که در آسیب دیدگان فرو می‌نشینند به وجود می‌آید و همانگونه که اشاره شد از جنس دی اکسید سلیکون (سلیکا) یا کربنات کلسیم (کلسیت) می‌باشند. چنانی بر می‌آید که درماتیت تماسی نیز برخاسته از توکسین‌های اسفنج‌ها باشد. در هر صورت اسفنج‌های زهری حاوی کریتین توکسین‌ها (Crinitoxin) هستند که می‌توانند از آسیب‌های ریز تروماتیک که با اسپیکولهای وجود می‌آید وارد شوند. همچنین وجود خراش در پوست، به ویژه در هنگام دست زدن به مرجان‌های سنگی، می‌تواند در جذب بیشتر زهر اسفنج‌ها کمک کند.

یافته‌های بالینی

یک گروه از علائم، مربوط به درماتیت تماسی با اسفنج‌ها هستند. بعد از یک زمان متنوع بین پنج دقیقه تا دو ساعت، تحریک پوستی حس می‌شود که ممکن است با خیس کردن یا مالش منطقه، روی دهد. طی روزهای بعدی،

تصویر ۷۲ - بیشترین آسیب دیدگی با اسفنج‌ها در دست روی می‌دهد. وجود خراشیدگی در پوست موجب جذب بیشتر زهر می‌شود در هر صورت چنانچه اسفنج‌ها را بدون دستکش، خرد و یا بریده شوند، پوست در معرض مواد سمنی این موجودات قرار می‌گیرد.

درمان

از آنجا که از دید بالینی، تشخیص میان واکنش‌های آلرژیک و وابسته به اسپیکول معمولاً ممکن نیست، بسیار منطقی است که هر دو، درمان شوند.

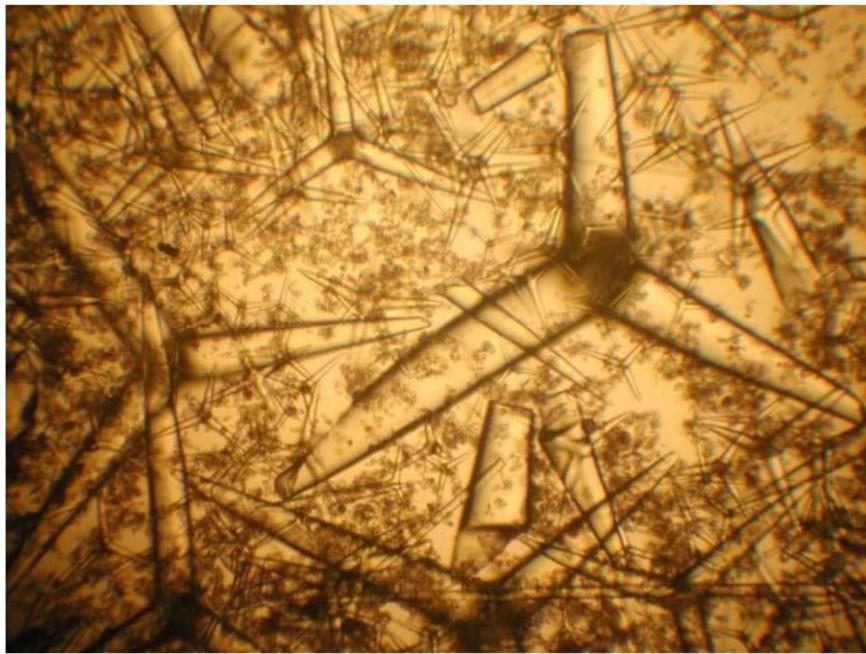
پوست را باید به آرامی خشک نمود. اسپیکول‌ها را چنانچه امکان‌پذیر است باید برداشت کرد که این کار را می‌توان با یک نوار چسب و یا لبه‌ی نیمه سخت یک کارت اعتباری انجام داد. هر چه پرستاب می‌بایست منطقه‌ی آسیب دیده را با اسیداستیک (سرکه) رقیق (۵ درصد) برای ۱۰ تا ۳۰ دقیقه، ۳ تا ۴ بار در روز، شستشو داد. ایزو پروپیل الکل ۴۰ تا ۷۰ درصد، انتخاب

تحریک پوستی پیشرفته کرده و چنان به نظر می‌آید که گوبی شیشه خرده بر روی پوست پاشیده شده است. پرحسی و پارستزی نیز روی می‌دهد. علائم برای یک هفتگه یا بیشتر بر جای می‌ماند که واکنش التهابی در دنک در اطراف آن دیده می‌شود. درجه‌ی شدت، بستگی به نشانه‌های بالینی ندارد و بعضی از بیماران با علائم، توان خود را از دست می‌دهند و این در حالی است که هیچ تظاهر واضحی دیده نمی‌شود.

واکنش پوستی به صورت اریتما با و بدون پابول و جوش دیده می‌شود. پوسته ریزی پوست در هفته‌ی دوم و سوم روی می‌دهد، ولی در بعضی از موارد، ضایعات پوستی بعد از سال‌ها عود می‌کنند.

تصویر ۷۳ - /ریتم مولتی فورم عمومی یا واکنش آنافیلاکتوئید، پس از یک هفته تا ۱۴ روز بعد از تماس شدید با اسفنج‌های دریایی ممکن است روی دهد. اما شایع‌ترین یافته‌ی بالینی پس از تماس با اسفنج‌ها، درماتیت تماسی است.

تصویر ۷۴ - درماتیت تحریکی پس از نفوذ سیخک‌های کوچک یا اسپیکولهای سلیکاتی یا کربنات کلسیمی به درون پوست روی می‌دهد. بسیاری از اسفنج‌ها دارای کرینوتوكسن هستند که با آسیب‌های ترومایی برآمده از اسپیکول‌ها در پوست، به بدن وارد می‌شوند.

بدتر نمایند. درمان اولیه‌ی تأخیر یافته یا عدم پاکسازی کافی، می‌تواند به پایدار شدن بولاها انجامیده و این تاول‌ها ممکن است چرگی گردیده و برای بھبودی به گذشت ماهها نیاز داشته باشند. ارتیم مالتی فورم عمومی یا واکنش آنافیلاکتوئید که دوم منطقی دیگر می‌باشد. گرچه آماده‌های استروئیدی موضعی ممکن است التهاب ثانویه را تسکین دهند، اما به عنوان یک پاک کننده‌ی نخستین، ارزشی ندارند. چنانچه این آماده‌ها پیش از سرکه به کار برده شوند، ممکن است واکنش اولیه را

تصویر ۷۵ - از آنجا که اسفنج‌ها ممکن است توسط دیگر جانوران مانند هیدروزاها، نرم‌تنان، کاوتان، کرم‌ها، سخت پوستان، خارپوستان و دیگر جانوران کلینی شوند، درماتیت تماسی و واکنش پوستی موضعی نکروتیک پس از تماس با اسفنج‌ها ممکن است برخاسته از واکنش نسبت به جانوران دیگر باشد.

یک هفته تا ۱۴ روز بعد از برخورد شدید با اسفنج روی می‌دهد، به تجویز گلوکوکورتیکوئید عمومی با دوز آغاز کننده‌ی نسبتاً بالا (پردنیزولون ۶۰ تا ۱۰۰ میلی‌گرم) نیاز دارد که طی ۲ تا ۳ هفته دوز آن را باستی آرام کاهش داد.
پس از پاکسازی نخستین، یک کرم نرم کننده‌ی خفیف یا یک آماده‌ی استروژنیدی پوستی را

ممکن است به کار برد. چنانچه جزء آلرژیک شدید است (به ویژه چنانچه پوسته ریزی وزیکولاسیون و آبریزی ضایعه وجود داشته باشد) گلوکوکورتیکوئید عمومی (پردنیزولون ۶۰ تا ۱۰۰ میلی‌گرم با دوز کاهنده‌ی طی دو هفته) می‌تواند سودمند باشد. ممکن است خارش شدید را با آنتی‌هیستامین بتوان کنترل کرد.

صفحه مخروطی

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

تصویر ۷۶ - از ۴۰۰ گونه صدف مخروطی به جنس *Conus* ۱۸ گونه در انسان آسیب‌های زهرآگینی ایجاد می‌کنند.

نرم‌تنان کلاسیک دارای صدف پوسته‌ی آهکی، پاهای ماهیچه‌ای، سر با دهان و ارگان‌های حسی و توده‌ی احشایی شامل بیشتر دستگاه گوارشی، قلب، گنادها و کلیه می‌باشند. در پشت دیواره‌ی بدنی، مانتل است و یک چین خورده‌گی از این دیواره، تشکیل حفره‌ی مانتل را می‌دهد که تمام محفظه‌های مهم نرم‌تنان را در بر می‌گیرد. حفره‌ی مانتل با آب یا هوا پرشده و درون آن آبشش (یا آبشش‌ها)، مقعد، نفریدیوپور یا نفریدیوپورها و گنادوپور (یا گنادوپورها) قرار دارند. حفره‌ی بدنی (سلوم) به فضاهای کوچکی تقسیم شده و حفره‌ی پری‌کاردیال که قلب را در خود دارد و گونوسل که گناد را در خود دارد، شامل می‌شود. دستگاه خون‌ساز، تکامل یافته از قلب و

تصویر ۷۷ - صدف‌های مخروطی در آب‌های کم ژرف، در بین توده‌های مرجانی، آیگرها و در میان قلوه سنگ‌ها زندگی می‌کنند.

عضو خانواده‌ی Conidae بوده ولی متنوع‌ترین در میان جانوران است؛ به گونه‌ای که در سراسر جهان تقریباً ۵۰۰ جنس از آن گزارش شده‌اند. با ویژگی‌هایی که صدف این نرم تن دارد، می‌توان به آسانی آن را مورد شناسایی قرار داد و زیبایی صدف این نرم تن، بیننده را مجدوب خود می‌کند. این تنوع در شکل، نشانگر سطح بالای سازگاری این زیستمند با شرایط زیست بوده و حاکی از تنوع مورفوژیک و بیوشیمیایی آن است.

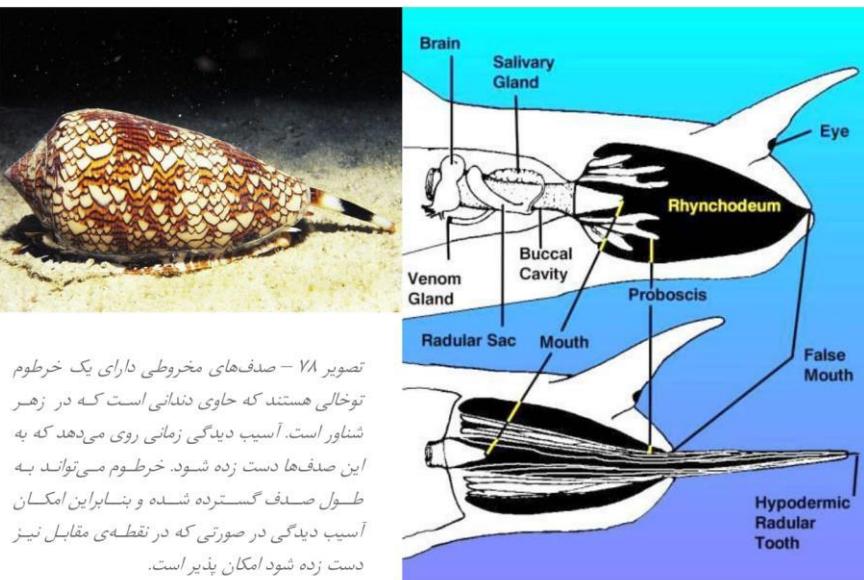
عروقی است که به هموسل پرفضایی که اکثر احشاء را در خود دارد، راه می‌پابد. کلیه‌ها متابفیدیاهای بزرگی هستند. دستگاه عصبی در ناحیه‌ی سفالیک بوده و tetraneurous است. عقده‌های عصبی به صورت حلقه‌ی عصبی تجمع یافته و از آن‌ها چهار رشته‌ی عصبی طولی اصلی برخاسته می‌شود. نرم‌تنان gonochoric یا هرمافروditik هستند. در میان نرم‌تنان، جنس کونوس (Conus) از لحاظ پژوهشکی اهمیت به سزاوی دارد. این جنس تنها

یک غده‌ی مارپیچ لوله‌ای کشیده (غده‌ی زهر)، تولید زهر می‌کند. یک برآمدگی ماهیچه‌ای در انتهای سر وجود دارد که از طریق انقباضات شدید، زهر را به انتهای دیگر فشار می‌دهد که بر پایه‌ی خرطوم پیوند دارد. خرطوم یک امتداد کشیده‌ای ماهیچه‌ای از منطقه‌ی دهانی است که می‌تواند به مقدار چشمگیری به پیش رفته و به جستجو پردازد. رادولا (Radula) که زبان دندان‌دار کیتینی در دیگر نرم‌تنان است، در صدف‌های مخروطی به شکل

تعدادی از گونه‌های صدف‌های مخروطی، ماهی صید می‌کنند و از آنجا که ماهی مهره‌دار بوده، زهر صدف‌های مخروطی که برای چنین شکاری سازش یافته است می‌تواند برای انسان نیز خطر آفرین باشد.

به طور کلی، شکارهای صدف‌های مخروطی از خود آن‌ها تندتر حرکت می‌کنند و از این رو، زهر آن‌ها برای کشتن و فلچ چنین شکارهای توسعه یافته است.

تصویر ۷۱ - صدف‌های مخروطی دارای یک خرطوم

توخالی هستند که حاوی دندانی است که در زهر شناور است. آسیب دیدگی زمانی روی می‌دهد که به این صدف‌ها دست زده شود. خرطوم می‌تواند به طول صدف گسترده شده و بتسابیر این امکان آسیب دیدگی در صورتی که در نقطه‌ی مقابل نیز دست زده شود امکان پذیر است.

ماهیچه‌ای منقبض شده و زهر در طول خرطوم از غده‌ی زهری تا نیزه جلو رانده می‌شود.

پاتوفیزیولوژی

صفه‌های مخروطی یک خرطوم توخالی حاوی یک دندان که در سم شناور است را دارا می‌باشند. مسمومیت هنگامی روی می‌دهد که به صدف‌ها دست زده شود. این خرطوم می‌تواند تا تمام طول صد امتداد داشته باشد و از این رو می‌تواند کسی که به انتهای دیگر صدف دست می‌زند نیز مورد گزش قرار دهد.

هر گونه از صدف‌های مخروطی، تقریباً ۱۰۰ پپتید یا کونوتوکسین در زهر خود است.

از زمینه‌های پر جنجال فرآورده‌های زیستی فعل نرم‌تنان، بررسی خواص فارماکولوژیک و فیزیولوژیک سوم حلزون‌های مخروطی می‌باشد. بیش از ۲۶۰۰ مطالعه‌ی علمی طی ۲۰ سال گذشته بر روی اهمیت توکسین‌های جداسازی شده از این حلزون‌ها در پزشکی و بیولوژی سلولی انجام شده

تصویر ۷۹ - هرگونه صدف مخروطی دارای تقریباً ۱۰۰ پپتید یا کونوتوکسین در زهر خود است.

نیزه‌های دندانه دار توخالی تغییر یافته است. این نیزه‌ها در درون یک ساک، نسبتاً آزاد هستند. یکی از آن‌ها انتخاب شده و به نوک خرطوم هدایت می‌شود. آن‌ها می‌توانند به صورت پیوسته جایگزین شوند. مکانیسم حمله با گذاشتن نیزه‌ی نوک خرطوم در بدن شکار آغاز می‌شود. برآمدگی

اثر کونوتوکسین با بلاک گیرنده‌های ماهیچه‌ای و عصبی توازن است. در یک تقسیم بندی کلی، زهر صدف‌های مخروطی را می‌توان به لحاظ عملکرد به دو گروه تقسیم کرد.

اولین اثر، اثر بر قرآن اساسی این زهرها است که موجب بی حرکتی سریع شکار مورد اصابت قرار داده شده می‌شوند و این اثر از طریق پپتیدهایی است که کانال‌های سدیمی وابسته به ولتاژ را منع می‌کنند و نیز از پپتیدهایی که کانال‌های پاتاسیمی را بلاک می‌کنند. این اثرات ترکیبی، موجب دیپلاریزاسیون آکسون‌هایی که در مجاورت مکان تزریق زهر قرار داشته‌اند گردیده و اثری همانند برق گرفتگی را در شکار ایجاد می‌کنند.

اثر دوم به آهستگی روی داده و شامل منع کامل انتقال ماهیچه‌ای - عصبی است که از طریق کونوپپتیدهایی که در مکان‌هایی به دور از مکان تزریق زهر (مانند اتصالات عصبی - ماهیچه‌ای) عمل می‌کنند و در نهایت موجب منع کامل انتقال عصب - ماهیچه‌ای می‌شوند، ایجاد می‌شود. صدف‌های مخروطی شکار کننده‌های ماهی، پپتیدهای دارند که کانال‌های کلسیمی پیش سینپسی که آزادسازی انتقال دهنده‌های عصبی را کنترل می‌کنند را منع می‌سازند. همچنین این پپتیدهای گیرنده‌های نیکوتینی

است. گونه‌های نرم تن کونوس (Conus) دارای توکسین‌های عصبی کشنده و پپتیدهای کوچک ۱۰-۳۰ آمینواسیدی هستند که بعضی از این کونوتوکسین‌ها، کانال‌های تنظیم کننده‌ی جریان پتانسیم یا سدیم در دیواره‌ی سلولی اعصاب یا سلول‌های ماهیچه‌ای را تنظیم می‌کنند و بعضی دیگر به گیرنده‌های N- متیل - D- آسپارت اتصال یافته و اجازه می‌دهند که یون‌های کلسیم به درون سلول‌های اعصاب وارد شوند؛ بعضی نیز دارای آنتاگونیست‌های اختصاصی گیرنده‌های استیل کولین که در انقباض ماهیچه‌ای نقش دارند، هستند. بنابراین حلزون‌های دریایی مخروطی، بخش بسیار مهمی از نرم تنان را شامل می‌شوند که عمدۀ پژوهش‌های نرم تنان را به خود اختصاص داده‌اند، به‌طوری که چندین کونوپپتید در حال گذران فاز بالینی می‌باشند؛ یکی از این پپتیدها نیز در سال ۲۰۰۴ موفق به دریافت تأییدیه‌ی FDA گردید. به طور کلی، زهر صدف‌های مخروطی شکل از کونوتوکسین‌هایی است که شامل نوروتوکسین‌های با وزن کم‌ملکولی هستند. فعالیت این زهرها بسیار تند است و این کنش سم با جنب و جوش و حرکت آهسته‌ی این صدف‌ها در محیط زیست قابل توجیه است. زیرا این صدف‌ها با حرکت آهسته‌ای که دارند، به دشواری می‌توانند شکار مسموم شده‌ی خود را دستگیر کنند.

تصویر ۱۰ - صدف‌های مخروطی در شب به شکار می‌پردازند و از این روش رای غواصانی که در شب به غواصی می‌پردازند خطرآفرین هستند. احتمالاً فقط صدف‌های مخروطی که ماهی می‌خورند برای انسان خطرناک می‌باشند.

به سراسر بدن گسترش می‌یابد (به ویژه در دهان و لبها) که حدوداً ۱۰ دقیقه زمان می‌برد. فلچ عضلات از مکان آسیب گسترش یافته و ممکن است موجب هر چیزی از خستگی ناچیز تا فلچ شل کامل شود. سختی بقع و دشواری در صحبت کردن ممکن است پیش از فلچ کامل روی دهد. اختلالات بینایی شامل تاری دید و دوبینی (فلچ عضلات اختیاری و واکنش‌های مردمکی) می‌شود. این تغییرات ممکن است طی ۱۰ تا ۳۰ دقیقه از زمان نیش‌گزیدگی اتفاق بیفتد. فلچ تنفسی ممکن است نکته‌ی برجسته‌ی تابلوی بالینی باشد که به صورت تنفس‌های تند سطحی و چهره‌ی سیانوزی است و به سوی آپنه، بی‌هوشی و مرگ میل

پس سیناپسی و نیز کانال‌های سدیمی که با پتانسیل عمل ماهیچه‌ای سروکار دارند را نیز منع می‌سازند.

یافته‌های بالینی

موضعی

اثرات آسیب اولیه ممکن است بدون درد تا درد جانکاه باشد که با آب شور بدتر می‌شود. زخم ممکن است التهاب یافته و متورم شود که گاهی سفید و کم خون بوده و یک منطقه‌ی سیانوتیک نیز آن را احاطه می‌کند و با لمس، کرخ به نظر می‌رسد.

عمومی

کرخی و مورمور شدن از مکان نیش‌گزیدگی

تصویر ۱۱ - علامت عمومی پس از آسیب دیدگی با صدفهای مخروطی شامل ضعف و بی‌حالی، تعریق، دو دیدی، تاری دید، آفونی، دیسپارازی، فلچ عضلانی عمومی، نارسایی تنفسی، کلابس قلبی-عروقی و کما است. مرگ سریع بوده و طی دو ساعت روی می‌دهد.

صدفهای مخروطی می‌بایست بر اساس یافته‌های بالینی استوار باشد. کما، نارسایی تنفسی و افت فشارخون، یافته‌هایی هستند که حاکی از لزوم انجام اندازه‌گیری پارامترهای متabolیک سرمی، رادیوگرافی سینه و الکتروگرام می‌باشند.

درمان

بیمار می‌بایست در حالت استراحت کامل قرار گیرد و به او اطمینان داده شود. اندام نیز می‌بایست بی‌حرکت گذاشته شوند و باندаж فشاری ممکن است موجب تأخیر در جذب زهر گردد.

می‌کند. گفته می‌شود علامت دیگر در نتیجه‌ی نارسایی قلبی روی می‌دهند که البته علامت ثانویه در اثر نارسایی و فلچ تنفسی می‌باشد.

گسترده‌گری آسیب نوروتوکسیک، گوناگون است و بیمارانی که زنده می‌مانند طی ۲۴ ساعت فعال گردیده و می‌توانند حرکت کنند. عوارض، به ویژه واکنش موضعی، ممکن است چند هفته به طول انجامد.

اقدامات تشخیصی

درخواست آزمایش‌ها، پس از مسمومیت با

به تنفس مصنوعی با فشار مشبت متناوب برای نگهداری فشار اکسیژن و اسیدیته خون نیاز دارد. لوله‌گذاری راه هوایی از آسپیراسیون جلوگیری می‌کند. ماساژ قلبی، دی فیبریلاسیون و تنگ کننده‌های عروقی بر اساس شرایط بیمار مورد نیاز است. بی‌حس کننده‌های موضعی را می‌توان در زخم تزریق کرد. ممکن است مقداری ضد کولین استرازها سودمند باشند.

تنفس دهان به دهان ممکن است مورد نیاز باشد و ماساژ قلبی نیز در صورتی که بیمار قادر نبض است می‌بایست انجام شود. بیمار ممکن است شنوایی داشته باشد، ولی نمی‌تواند ارتباط برقرار کند و از این رو، به اطمینان بخشی نیاز دارد. اگر بیمار در حالت شوک است بایستی پاهای وی را بالا نگه داشت.

در صورت فلجه تنفسی، بیمار در بیمارستان

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

مارهای دریایی

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

برای مدت طولانی در خارج آب زندگی کنند.
تیپ دوم، گونه‌های شناور (پلازیک) هستند
که نمونه‌ی آن مار دریایی شکم بزرگ زرد
(Pelamis platurus) است. این مارها در سطح
تغذیه می‌کنند. جفت‌گیری در دریا انجام می‌شود و
مارها در آب زنده هستند و چنانچه بر ساحل یا
خشکی پرتاب شوند می‌میرند. برای این مارها،
گرمای زیاد کشنده است و برای گریز از گرما به
آب‌های خنک ژرف‌پناه می‌برند، ولی در فصل باران و
روزهای ابری روی سطح دیده می‌شوند.
مارهای دریایی کنچکاو بوده و گاهی مهاجم

مارهای دریایی خزندگانی هستند که از هوا
تنفس می‌کنند و ۸۷ گونه هستند. آن‌ها در مناطق
گرمسیری و معتدل و بیشتر در منطقه‌ی اقیانوسی
هند-آرام دیده می‌شوند. مارهای دریایی بر اساس
الگوی تغذیه‌ای به دو تیپ عمده تقسیم می‌شوند.
”تغذیه کننده‌ی کف رو“ تا ژرفای بیش از
۱۰۰ متر در آب فرو می‌رود. جنس Laticauda یا
مارهای نواری از نمونه‌های بارز این تیپ هستند.
آن‌ها به سواحل و آبهای نسبتاً کم ژرف محدود
شده‌اند و اغلب محل پرورش و تخم‌گذاری آن‌ها در
سواحل در درون غارها یا شکافها است و می‌توانند

تصویر ۱۳ - مارهای دریایی خزندگانی هستند که از هوا تنفس می‌کنند و ۸۷ گونه هستند. تیپ "تندیه کننده‌ی کف رو" تا ژرفای بیش از ۱۰۰ متر در آب فرو می‌رود. جنس *Laticauda* (یا مارهای نواری) از نمونه‌های بارز این تیپ هستند. آن‌ها به سواحل و آب‌های نسبتاً کم ژرفًا محدود شده‌اند و اغلب محل پرورش و تخم‌گذاری آن‌ها در سواحل در درون غارها یا شکاف‌ها بوده و می‌توانند برای مدت طولانی در خارج آب زندگی کنند.

ماهیگیران ایجاد خطر می‌نمایند.
مارهای خشکی زی نیز ممکن است وارد آب
شوند و گاهی افتراق دشوار می‌شود ولی مارهای
دریایی دارای دم پارو مانند و پهنه هستند ولی هیچ
می‌شوند (به ویژه چنانچه بر روی آن‌ها گام گذارده
شود یا با دست لمس شوند). آن‌ها همچنین به
اجسامی که تند حرکت می‌کنند جلب می‌شوند؛
همچنین در تورهای ماهیگیری به دام افتاده و برای

مار خشکی زی این نوع دم را ندارد.

پاتوفیزیولوژی

تمام مارهای دریابی دندان نیش پیشین دارند. زهر آن‌ها بر سیستم اعصاب، ماهیچه‌ها، کلیه‌ها و خون، اثرات سقی از خود نشان می‌دهد. اجزای شناخته شده‌ی زهر شامل استیل کولین را در سطح اتصال هیالوریندار، آمینوپیتیداز لوسین،^۵ نوکلوتیداز، فسفودیاستراز و فسفولیپاز است. نوروتوکسین زهر

یک پروتئین ۶ هزار تا ۸ هزار دالتونی پایدار، همسان زهر مار کبرا است. در موش، سم مار دریابی می‌تواند ۴ تا ۵ برابر بیش از زهر کبرا، بر اساس نسبت میکروگرم به کیلوگرم، توانایی از خود نشان دهد.
همولوژی زهر در میان تمام گونه‌ها مشاهده می‌شود. نوروتوکسین از طریق پس سیناپسی، گیرنده‌ی استیل کولین را در سطح اتصال عصبی - ماهیچه‌ای بلاک کرده و در پیش سیناپسی نیز نوروتوکسین موجب آزادسازی اولیه و

تصویر ۸۳ - مارهای خشکی زی نیز ممکن است وارد آب شوند و گاهی افتراق دشوار می‌شود. ولی مارهای دریابی دارای دم پارو مانند و پهنه هستند ولی هیچ مار خشکی زی این نوع دم را ندارد.

تصویر ۸۴ - مار دریایی شکم بزرگ زرد (*Pelamis platurus*) در سطح تغذیه می‌کند. جفتگیری در دریا انجام می‌شود و مارها در آب زنده هستند و چنانچه بر ساحل یا خشکی پرتاب شوند می‌سینند.

کلیوی، ترکیبی از رابدو میولیز و اثرات مستقیم زهر
بر روی کلیه‌ها است.

یافته‌های بالینی
معمولًاً مکان نیش از یک تا ۲۰ عدد - بستگی

سپس منع آزادسازی استیل کولین می‌شود. در
سطح پژوهش‌های سلوالی نیز نشان شده است که
زهر خام بر روی کلیه‌ها اثر مستقیم سمی دارد که
این اثرات پاره‌ای از اثرات سقی زهر بر کلیه‌ها را در
شرایط بیولوژیک توجیه می‌کند. از این رو نارسایی

تصویر ۸۵ - زهر مار دریایی ۲۰ بار قوی‌تر از کبری است وابی در هر گرش مقنار کمی زهر آزاد می‌شود و از این روز، در یک چهارم از موارد گرش‌ها، نشانه‌هایی از مسمومیت در قربانی دیده نمی‌شود. این جانوران برای تزریق زهر به بدن قربانی (حتی هنگامی که می‌گزند) اکراه دارند، اما زهر تازه‌ی یک مار دریایی بالغ در بعضی از گونه‌ها می‌تواند تا سه مرد را بکشد.

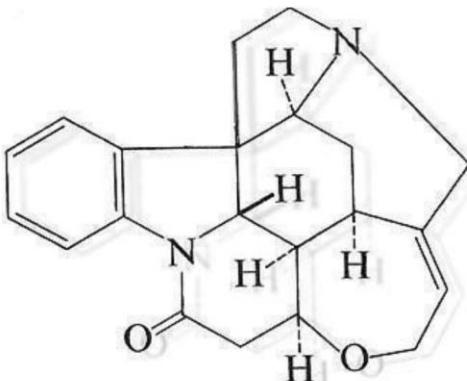
در گیر می‌شوند). نوع ظاهر دیگر فلچ، به صورت گسترش از مرکز منطقه‌ی گرش است. فلچ از گرش در دست، به سوی ساعد، بازو، بازوی دیگر، بدن و پاهای حرکت می‌کند. معمولاً گروه ماهیچه‌های بروکسیمال بیشتر در گیر می‌شوند و تریسموس و افتادگی پلکها از ویژگی‌های مارگزیدگی هستند. طپش ماهیچه‌ای و اسپاسم نیز روی داده و بیمار دشواری در بلع و صحبت کردن را با گسترش فلچ به

به دندان‌ها یا دندان نیش - متفاوت است؛ ولی معمولاً ۴ عدد مشاهده می‌گردد که دندان‌های شکننده‌تر نیز ممکن است در زخم بر جای بمانند. معمولاً درد یا تورم - کم یا هیچ- در محل دیده می‌شود و بعد از یک دوره‌ی کمون بدون علائم (که ممکن است از ۱۰ دقیقه تا چند ساعت به طول انجامد) تقریباً در یک چهارم از موارد ظاهراً عمومی بروز می‌کنند.

علائم خفیف شامل واکنش روانی و پریشانی
برآمده از واکنش به زهر مانند

سرخوشی (Euphoria)، عصبانیت یا بی‌قراری می‌باشد. زبان به صورت کلفت احساس می‌شود. معمولاً احساس تنفسگی، خشکی دهان، تهوع و استفراغ اتفاق می‌افتد. سفته و درد ظاهر گردیده و ضعف عضلانی نیز احساس می‌شود. چنانچه ضعف به سوی فلچ میل کند، معمولاً فلچ فوراً خود را همانند گیلان باره‌ی بالا رونده نشان می‌دهد (که معمولاً پاهای یک ساعت پیش از تنه و آنگاه بازوها و گردن

تصویر ۸۶ - زهر مار دریایی، به حرارت مقاوم بوده و پروتئینی غیر آنزیمی است که به نظر می‌رسد انتقال عصبی ماهیچه‌ای را با اثر بر روی غشای پس سیناپسی بلاک کرده و بر پایانه‌های اعصاب حرکتی اثر می‌کند. زهر اثر ویژه‌ای در بلاک اثرات استیل کولین دارد.

اقدامات تشخیصی

در خواست آزمایش‌های بالینی می‌بایست برای شناسایی همولیز، میونکروز، هیپرکالمی و نارسایی کلیوی استوار باشند. الکتروولیت‌های سرم، کراتینین سرم، کراتین فسفوکیناز، هماتوکریت و آزمایش ادرار ساده نیز می‌بایست در خواست شوند. بالا رفتن آنزیم‌های کبدی نشانگر مسمومیت شدید است. اندازه‌گیری سریال این پارامترها توصیه می‌شود.

درمان

کمک‌های اولیه

نخست چنین تصور می‌شد که برش وریدی در مکان بالاتر از گرُش می‌تواند زهر را خارج کند؛

سوی مناطق بولبار (bulbar) (تجربه می‌کند. سپس فلج صورت و چشم‌ها روی می‌دهد. دیسترس تنفسی به دلیل درگیری دیافراگم موجب تنگی نفس، سیانوز و در نهایت مرگ می‌گردد. نارسایی، تشنج و کما از وقایع پایانی هستند.

میوگلوبین اوری در ۳ تا ۶ ساعت بعد از گرُش‌های شدید روی می‌دهد و کراتینین کیناز سرمی، نارسایی کلیوی حاد با تغییرات در پتانسیم و الکتروولیت‌ها، اورمی، تشدید فلج عضلانی و ضعف، پدیدار می‌شوند. در زمانی که بهبودی روی می‌دهد، معمولاً سریع و کامل خود را آشکار می‌کند. اختلالات انعقادی و همولیز (برعکس مارهای خشکی‌زی)، شایع نیستند.

درمان بیمارستانی

احیای قلبی تنفسی و درمان برای شوک قلبی عروقی و تشنج ممکن است مورد نیاز باشد. "ضد زهر مار دریایی" را در موارد شدید می‌بایست با دقیقت استفاده نمود. هر آمپول حاوی ۲۰۰ میکروگرم است و روش تجویز را می‌بایست بر اساس بروشور آن انجام داد. تجویز آن برای افراد حساس به آلرژی خطرناک است. از این رو

ولی امروزه درمان رایج، به کار بردن روش ترکیبی شامل فشار و ایجاد بی‌حرکتی (Pressure immobilization) است. چنانچه امکان دارد، برای کارهای تشخیصی، مار می‌بایست به دام انداخته شود، ولی سرم بیمار را می‌توان برای وجود زهر مار دریایی نیز مورد آزمایش قرارداد. در هنگام بروز نشانه‌های جدی، تنفس دهان به دهان ممکن است لازم باشد.

تصویر ۱۷ - معمولاً مکان نیش از یک تا ۲۰ عدد - بستگی به دندان‌ها یا دندان نیش - متفاوت است؛ ولی معمولاً ۴ عدد مشاهده می‌گردد که دندان‌های شکننده‌تر نیز ممکن است در زخم بر جای بمانند.

مراقبت‌های اورژانس برای شوک آنافیلاکتوئید شامل تجویز زیر جلدی آدرنالین/ اپی‌نفرین مورد نیاز است. بعضی از پزشکان، از درمان پیش‌گیرانه، شامل تجویز اپی‌نفرین و آنتی‌هیستامین، پیش از تزریق ضد‌زهر استفاده می‌کنند. این پادزهر بر علیه ۱۲ زهر شایع ساخته شده است. از این رو، متأسفانه در بعضی از موارد اثر ندارد. معمولاً ضد‌زهرتا ۸ سال باقی می‌ماند. در صورتی که ضد‌زهر مار دریایی وجود نداشته باشد می‌توان ”ضد‌زهر مار ببری“ یا ”ضد‌زهر مار خشکی چند والانت“ را به کار برد؛ ولی هنوز اطمینان از اثر بخشی آن‌ها نیاز به مطالعه دارد. مایع و الکترولیتها باید جبران شوند و

تصویر ۱۱- اجزای شناخته شده‌ی زهر مار دریایی شامل استیل کولین استزار، هیالورونیداز، آمینو پپتیداز لوسین، ۵- نوکلوتیداز، فسفودیاز استراز و فسفولیپاز است.

تصویر ۱۹ - معمولاً گزش با مار دریایی بدون درد است و چنانچه درد نیز روى دهد در منطقه‌ی دورتر است و نوع درد عضلانی می‌باشد. چنانچه بعد از دو ساعت از گزش نشانه و علائمی یافت نشد می‌توان گفت که مسمومیتی جدی صورت نگرفته است.

زیرا در ایجاد علائم ممکن است تأخیر وجود داشته باشد. ممکن است تجویز آرام بخش‌ها نیاز باشد و منطقی است که از ضد اضطراب‌ها، که بدون ایجاد اختلال در وضعیت تنفسی، بیمار را آرام می‌کنند، استفاده کرد.

نارسایی کلیوی حاد نیز معمولاً از طریق بررسی دفع ادراری، بالا رفتن اوره و اختلالات الکتروولیتی قابل بررسی است. همودیالیز، بهبودی چشمگیری را در فلج عضلانی و شرایط بالینی عمومی موجب می‌شود. باقیستی بیماران گزیده شده با مار دریایی را به مدت ۲۴ ساعت در بیمارستان تحت نظر قرار داد؛

منابع

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

- 1) Ahmad R, Mc Cann PA, Barakat M, et al. Sea urchin spine injuries of the hand. *J Hand Surg Eur Vol* 2008; 33: 670-1.
- 2) All about Jellyfish stings. Jellyfish Stings and Remedies. (Accessed in Jun 28, 2012 at <http://www.elenas-vieques.com/jellyfish.html>.)
- 3) Atkinson PR, Boyle A, Hartin D, McAuley D. Is hot water immersion an effective treatment for marine envenomation? *Emerg Med J* 2006; 23: 503-8.
- 4) Auerbach PS. Marine envenomations. *N Engl J Med* 1991; 325: 486-93.
- 5) Avelino-Silva VL, Avelino-Silva T. Evolution of a Jellyfish Sting. *N Engl J Med* 2011; 365: 251.
- 6) Baxter EH, Gallicchio HA. Protection against sea snake envenomation: comparative potency of four antivenenes. *Toxicon* 1976; 14: 347-55.
- 7) Brown CK, Shepherd SM. Marine trauma, envenomation and intoxication. *Emerg Med Clin North AM* 1992;10:385-408.
- 8) Brown TP. Diagnosis and management of injuries from dangerous marine life. *Med Gen Med* 2005; 7: 5.
- 9) Brush E. Marine Envenomations. In: Goldfrank L, Nelson L, Howland MA, et al, editors. *Goldfrank's Toxicologic Emergencies*. 8th ed. New York: McGraw-Hill; 2006: p. 1629-42.
- 10) Burnett JW, Rubinstein H, Calton G. First aid for jellyfish envenomation. *South Med J* 1983;76:870-72.
- 11) Cameron AM, Endean R. The venom apparatus of the scorpion fish *Notesthes robusta*. *Toxicon* 1966; 4: 111-21.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

- 12) Church JE, Hodgson WC. The pharmacological activity of fish venoms. *Toxicon* 2002;40:1083-93.
- 13) Clark RF, Girard RH, Rao D, Ly BT, Davis DP. Stingray envenomation: a retrospective review of clinical presentation and treatment in 119 cases. *J Emerg Med* 2007; 33: 33-7.
- 14) Cook MS, Matteucci MJ, Lall R, et al. Stingray Envenomation. *J Emerg Med* 2006; 30: 345-7.
- 15) Dahl WJ, Jebson P, Louis DS. Sea urchin injuries to the hand: a case report and review of the literature. *Iowa Orthop J* 2010; 30: 153-6.
- 16) Dehaan A, Ben-Meir P, Sagi A. A "scorpion fish" (*Trachinus vipera*) sting: fishermen's hazard. *Br J Ind Med* 1991; 48: 718-20.
- 17) Dehghani H, Sajjadi MM, Rajaian H, Sajedianfard J, Parto P. Study of patient's injuries by stingrays, lethal activity determination and cardiac effects induced by *Himantura gerrardi* venom. *Toxicon* 2009; 54: 881-6.
- 18) Derr C, O'Connor BJ, Macleod SL. Laceration of the popliteal artery and compartment syndrome resulting from stingray envenomation. *Am J Emerg Med* 2007; 25: 96-7.
- 19) Di Costanzo L, Balato N, Zagaria O, et al. Successful management of a delayed and persistent cutaneous reaction to jellyfish with pimecrolimus. *J Dermatolog Treat* 2009; 20: 179-80.
- 20) Edmonds C, Lowry C, Pennefather J, Walker R. Diving and subaquatic medicine. 4th ed. Great Britain, Arnold, 2002, PP. 325-352.
- 21) Edmonds C. Marine animal injuries. In: Bove AA. Bove and Davis' diving medicine. 4th ed, Philadelphia, Saunders, 2004, PP. 287-318.
- 22) Fennner PJ, Williamson JA, Burnett JW. Clinical effects of envenomation by marine animals. Marine-Medic. (Accessed in Jun 28, 2012 at <http://www.marine-medic.com.au/pages/articles/pdf/parisArticle.pdf>.)
- 23) Gallagher S, Norris RL, VanDeVoort JT, et al. Echinderm Envenomation. Medscape. (Accessed in Jun 28, 2012 at <http://emedicine.medscape.com/article/770053-overview>.)

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

- 24) Gallagher SA, Norris RL, VanDeVoort JT, et al. Lionfish and stonefish envenomation clinical presentation. (Accessed in Jun 28, 2012 at <http://emedicine.medscape.com/article/770764-overview>.)
- 25) Gomes HL, Andrich F, Mauad H, et al. Cardiovascular effects of scorpionfish (*Scorpaena plumieri*) venom. *Toxicon* 2010; 55: 580-9.
- 26) Gomes HL, Menezes TN, Carnielli JB, et al. Stonefish antivenom neutralises the inflammatory and cardiovascular effects induced by scorpionfish *Scorpaena plumieri* venom. *Toxicon* 2011; 57: 992-9.
- 27) Graniger CR. Sting ray injuries. *Trans R Soc Trop Med Hyg* 1985; P.446.
- 28) Guidline 9.4.5: Envenomation-Jellyfish Stings. Australian Resuscitation Council. (Accessed in Jun 28, 2012 at http://www.resus.org.au/policy/guidelines/section_9/guideline-9-4-5july10.pdf.)
- 29) Gweta S, Spanier E, Bentur Y. Venomous fish injuries along the Israeli Mediterranean coast: scope and characterization. *Isr Med Assoc J* 2008; 10: 783-8.
- 30) Haddad V 2nd, de Paula Neto JB, Cobo VJ. Venomous mollusks: the risks of human accidents by conus snails (gastropoda: conidae) in Brazil. *Rev Soc Bras Med Trop* 2006; 39: 498-500.
- 31) Haddad V Jr, Coltro M, Simone LR. Report of a human accident caused by *Conus regius* (Gastropoda, Conidae). *Rev Soc Bras Med Trop* 2009; 42: 446-8.
- 32) Haddad V Jr, Lang da Silveira F, Migotto AE. Skin lesions in envenoming by CNIDRAINS (portuguese man-of-war and jellyfish): Etiology and severity of accidents on the Brazilian coast. *Rev Inst Med Trop S Paulo* 2010; 52: 47-50.
- 33) Haddad V Jr, Martins IA, Makyama HM. Injuries caused by scorpionfishes (*Scorpaena plumieri* Bloch, 1789 and *Scorpaena brasiliensis* Cuvier, 1829) in the Southwestern Atlantic Ocean (Brazilian coast): epidemiologic, clinic and therapeutic aspects of 23 stings in humans. *Toxicon* 2003; 42: 79-83.
- 34) Harrison LJ. Dangerous marine life. *J Fla Med Assoc* 1992; 79: 633-41.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

- 35) How to soothe a Jellyfish sting. WikiHow. (Accessed in Jun 28, 2012 at <http://www.wikihow.com/Soothe-a-Jellyfish-Sting>.)
- 36) Isbister GK, Hooper JN. Clinical effects of stings by sponges of the genus Tedania and a review of sponge stings worldwide. Toxicon 2005; 46: 782-5.
- 37) Isbister GK. Managing injuries by venomous sea creatures in Australia. Aust Prescr 2007; 30: 117-21.
- 38) Isbister GK. Venomous Fish Stings in Tropical Northern Australia, Am J Emerg Med 2001;19: 561-5.
- 39) Jellyfish. Sea Science. (Accessed in Jun 28, 2012 at <http://www.dnr.sc.gov/marine/pub/seascience/jellyfi.html>.)
- 40) Johanson L. A review of bites and stings by venomous animal of southern California: Part II. Arthropods and marine animals. STAT 1980;2:16-23.
- 41) Junghanss T, Bodio M. Medically important venomous animals: biology, prevention, first aid, and clinical management. Clin Infect Dis 2006; 43: 1309-17.
- 42) Kizer KW, mckinney HE, Auerbach PS. Scorpaenidae envenomation JAMA 1985;235:807-10.
- 43) Kizer KW. Marine envenomation. J Toxicol 1983;84:527-55.
- 44) Kumar S, Hladi WG, Malecki JM. Risk Factors for Seabather's Eruption: A Prospective Cohort Study, Public Health Rep 1997;112:59-62.
- 45) Lionfish and Stonefish Envenomation. (Accessed in Jun 28, 2012 at <http://emedicine.medscape.com/article/770764-overview>.)
- 46) Little M, Gairdner SC. Marine bites and stings. CARPA. (Accessed in Jun 28, 2012 at http://www.carpa.org.au/Ref%20Manual%204th%20Ed/Emergency%20&%20assessment/Marine_stings_bites.pdf.)
- 47) Marine wounds and stings. DermNet NZ. (Accessed in Jun 28, 2012 at <http://dermnetnz.org/reactions/marine.html>.)

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

- 48) Mariottini GL, Giacco E, Pane L. The mauve stinger Pelagia noctiluca (Forsskal, 1775). Distribution, ecology, toxicity and epidemiology of stings. A review. Mar Drugs 2008; 6: 496-513.
- 49) Mariottini GL, Pane L. Mediterranean jellyfish venoms: a review on scyphomedusae. Mar Drugs 2010; 8: 1122-52.
- 50) McWilliam LJ, Curry A, Rowland PL, Watson JS. Spinous injury caused by a sea urchin. J Clin Pathol 1991; 44: 428.
- 51) Meade JL, Krause RS, VanDeVoort JT, et al. Medscape. (Accessed in Jun 28, 2012 at <http://emedicine.medscape.com/article/772683-overview>.)
- 52) Meyer PK. Stingray injuries. Wilderness Environ Med 1997; 8: 24-8.
- 53) Mills CE. Jellyfish blooms: are populations increasing globally in response to changing ocean conditions?. Hydrobiologia 2001; 451: 55-68.
- 54) Mills J, Ho MT. Current Emergency Diagnosis and Treatment. USA: Lange 1985;79:443-4.
- 55) Nagamizu M, Komori Y, Uchiya K, et al. Isolation and chemical characterization of a toxin isolated from the venom of the sea snake, Hydrophis torquatus aagardi. Toxins (Basel) 2009; 1: 162-72.
- 56) O'Connor JM, Hahn ST, Brooks L. From venom to pain research: a novel use of a scorpaenidae venom. Biol Res Nurs 2004; 6: 100-9.
- 57) Olivera BM, Cruz LJ, Yoshikami D. Effects of Conus peptides on the behavior of mice. Curr Opin Neurobiol 1999; 9: 772-7.
- 58) O'Neal RL, Halstead BW, Howard LD Jr. Injury to Human Tissues from Sea Urchin Spines. Calif Med 1964; 101: 199-202.
- 59) Perkins RA, Morgan SS. Poisoning, envenomation, and trauma from marine creatures. Am Fam Physician 2004; 69: 885-90.
- 60) Prestwich H, Jenner R. Best evidence topic report. Treatment of jellyfish stings in UK coastal waters: vinegar or sodium bicarbonate?. Emerg Med J 2007; 24: 664.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

- 61) Rademaker M. Seaweed dermatitis, Plants that cause skin problems (Access in Sept 28; 2008 at <http://dermnetnz.org/dermatitis/plants/pdf/seaweeddermatitis-dermnetnz.pdf>.)
- 62) Reid HA. Epidemiology of sea-snake bites. J Trop Med Hyg 1975; 78: 106-13.
- 63) Rice RD, Halstead BW. Report of fatal cone shell sting by Conus geographus Linnaeus. Toxicon 1968; 5: 223-4.
- 64) Rossetto AL, de Macedo Mora J, Haddad Junior V. Sea urchin granuloma. Rev Inst Med Trop Sao Paulo 2006; 48: 303-6.
- 65) Rosson CL, Tolle SW. Management of marine stings and scrapes. West J Med 1989; 150: 97-100.
- 66) Saminathan R, Babuji S, Sethupathy S, et al. Clinico-toxinological characterization of the acute effects of the venom of the marine snail, Conus loroisii. Acta Trop 2006; 97: 75-87.
- 67) Seaweed dermatitis. DermNet NZ. (Accessed in Jun 28, 2012 at <http://dermnetnz.org/dermatitis/plants/seaweed.html>.)
- 68) Senanayake MP, Ariaratnam CA, Abeywickrema S, Belligaswatte A. Two Sri Lankan cases of identified sea snake bites, without envenoming. Toxicon 2005; 45: 861-3.
- 69) Sonmez B, Beden U, Yeter V, et al. Jellyfish sting injury to the cornea. Ophthalmic Surg Lasers Imaging 2008; 39: 415-7.
- 70) Soppe G. Marine envenomation and aquatic dermatology. AM Fam Physician 1989;40:90-106.
- 71) Stinging Jellyfish in tropical Australia. CRC Reef Research Center. (Accessed in Jun 28, 2012 at http://www.reef.crc.org.au/publications/brochures/documents/jellyfishNov04_web.pdf .)
- 72) Sutherland SK. Stone fish bite. BMJ 1990; 300: 679-80.
- 73) Swimmer's itch. DermNet NZ. (Accessed in Jun 28, 2012 at <http://dermnetnz.org/arthropods/swimmers-itch.html>.)

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

- 74) Tallon B. Marine wounds and stings, Skin reactions to external agents 2005. (Access in Sept 28; 2008 at <http://dermnetnz.org/reactions/pdf/marinewoundsandstings-dermnetnz.pdf>.)
- 75) Tamiya N, Yagi T. Studies on sea snake venom. Proc Jpn Acad Ser B Phys Biol Sci 2011; 87: 41-52.
- 76) Trizna Z. Cutaneous Manifestations Following Exposures to Marine Life. Medscape. (Accessed in Sept 28, 2008 at <http://www.emedicine.com/derm/topic632.htm>.)
- 77) Warrell DA. Venomous animals. Medicine 2012; 40: 159-63.
- 78) Warren KS, Mahmoud AAF. Tropical and Geographical medicine. McGraw – Hill, Inc, USA 1990.P.549.
- 79) Yoshimoto CM. Jellyfish species distinction has treatment implications. Am Fam Physician 2006; 73: 391.
- 80) Zoltan TB, Taylor KS, Achar SA. Health Issue for Surfers. Am Fam Physician 2005; 71: 2313-7.

(۱) بلگواد، ه و لوپنتین، ب: ماهیان خلیج فارس. ترجمه اسماعیل اعتماد و بایامخیر. انتشارات دانشگاه تهران ۱۳۸۵ ص ۴۱ و ۲۲۶.

(۲) نبی پور، ایرج. جانوران زهراگین خلیج فارس. طب جنوب، ۱۳۷۶، سال اول، شماره ۱، ص ۴۱-۳۵.

(۳) نبی پور، ایرج. پزشکی دریایی. انتشارات دانشگاه علوم پزشکی بوشهر. ۱۳۸۷، ص ۷۲-۴۹.

(۴) نبی پور، ایرج. نرم‌تنان دارویی خلیج فارس. انتشارات دانشگاه علوم پزشکی بوشهر. ۱۳۸۹.

نمایه

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

[@caffeinebookly](#)

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

ت		ایسکمی ایمنی
۵۴,۴۸,۴۳	تاج خار	
۱۰۲	تاری دید	
۲۹	تازیانه	
۲۹	تاکی کاردي	
۲۷,۲۰,۱۶	تانتاکول	
۶۷,۳۰,۲۵	تاول	
۷۹,۶۴,۲۶	تب	
۵۹	تراشی نی لیزین	
۲۶	ترشحات	
۵۷	ترکی ماهی‌ها	
۱۱۱	تریسموس	
۱۱۳,۱۱۲,۷۵,۶۴	تشنج	
۷۹,۶۴,۳۱	تعربق	
۱۰۴,۶۸	تنفس مصنوعی	
۱۱۲,۳۴	تنگی نفس	
۱۱۱,۷۹,۶۵,۴۸,۳۲,۳۱,۳۰	تهوع	
۵۰,۴۹,۴۸,۴۷,۴۵,۴۲,۴۱,۱۰,۶	توتیای دریایی	
۱۱۱,۸۰,۷۷,۶۶,۶۲,۵۴,۵۳,۵۲,۴۸,۲۷	تورم	
۶۷	تورنیکت	
۸۱,۶۸,۱۰	توکسیک	
۳۴	تیترائتی بادی	
ج		
۵۴,۳۵	جراحی	
۸۴,۷۹,۶۶,۵۰,۴۸	جسم خارجی	
۱۰۱,۹۲,۲۷,۲۳	جوش	
۲۷,۲۳	جوش شناگران	
غ		
۹۳,۳۳	چرکی	
		پادرزه پارستزی پتاسیم پتدین پدیسلاریا پردنیزولون پروتاز پروتئین پروفیلاکسی پری فشار خون پزشکی پس سیناپسی پلاتولا پوریفرا پوستی پولیپ پیش سیناپسی
ب		
		باکتریایی برادی دیس آرتمی برادی کاردي برونکوآسپاسم بلارک بلک عصبی بویکائین بیماری برداشت فشار
پ		

۱۰۱	دیپلاربیاسیون	۱۱۴	چند والنت
۶۸	دی فیربیلاسیون		
۷۵	دیلاتاسیون		
ر			
۱۱۰	رادیو میولیز	۶۷،۵۰،۴۸،۲۶	حساسیت
۹۹	رادولا	۱۰۱	حلزون
۱۰۳،۸۴،۸۰،۳۴	رادیوگرافی		
۳۰،۲۹،۲۷،۵	رزمناو پرنتالی	خ	
۶۸	روش‌های احیا		
ز			
زخم	۶۷،۶۶،۶۵،۶۴،۵۹،۵۲،۴۹،۴۸،۳۷،۳۲،۳۰،۲۹	خار	۵۶،۶۵،۶۲،۵۹،۵۳،۵۲،۵۰،۴۹،۴۸،۴۷،۴۵،۴۲
	۱۱۱،۱۰۴،۱۰۲،۸۵،۸۴،۸۳،۸۲،۸۱،۷۹،۷۸،۷۷،۷۴		۸۳،۸۲،۷۹،۷۸،۷۵،۷۳،۶۷
زنبور دریابی	۳۵،۲۷،۵	۹۰،۴۲،۴۱،۳۹،۵	خاریوستان
زهر	۶۶،۶۲،۶۱،۵۹،۴۹،۴۸،۴۷،۴۵،۳۵،۳۲،۲۹،۲۷	۹۴،۵۰،۳۲،۲۵	خارش
	۱۰۹،۱۰۳،۱۰۱،۱۰۰،۹۹،۹۱،۸۲،۸۱،۷۷،۷۵،۷۳،۶۸	۳۲	خارش‌دار
	۱۱۴،۱۱۲،۱۱۱	۹۱،۲۵	خراش
زه‌آگین	۱۲۵،۷۵،۵۷،۴۵،۴۴،۴۳،۴۲،۲۳،۱۱،۱۰،۹،۲،۱	۱۱۱	خشکی دهان
س			
۴۳	ساقونن‌ها	۵۰	خوبنیزی
۴۳،۴۱،۵	ستاره‌های شکننده	۴۸،۴۴،۴۱،۵	خیار دریابی
۴۸،۴۳،۴۱،۵	ستاره‌های دریابی		
۱۰۲	سختی بلع		
۱۰۱	سدیم	۸۳،۳۷	داکسی‌سیکلین
۹۳،۹۲	سرکه	۲	دانشگاه
۴۹،۳۲	سرگیجه	۸۴،۸۳،۸۲،۶۷،۶۴	دبریدمان
۱۱۳،۱۱۲،۶۷	سرم	۷۹،۳۵	دپراسیون تنفسی
۷۳،۱۰	سفره ماهی	۰۳،۰۲،۰۵،۴۸،۳۵،۳۴،۳۲،۳۱،۳۰،۲۹،۲۷،۲۵،۲۲	درد
۸۴	سفوکسیتین	۱۱۱،۱۰۴،۸۱،۷۹،۷۸،۷۷،۶۶،۶۵،۶۴،۵۲	درمانیت
۳۱	سکته‌های مغزی	۹۱،۹۰،۴۸،۴۴	درناز
		۸۳،۷۹،۶۷،۶۶	دستگاه گوارش
		۹۷،۸۹،۶۶	دموساپونچیا
		۸۹	دنдан نیش
		۱۱۱،۱۰۹	دوینی
		۱۰۲	دی فیربیلاسیون
		۱۰۴	دیازپام
		۳۵	

ع			
۲۲, ۲۷, ۲۶, ۲۰, ۱۷, ۱۵, ۵	عروس دریایی	۹۱, ۸۹, ۴۸	سلیکا
۲۲	عروس دریایی انگشتانه‌ای	۶۸, ۵۹, ۴۲	سمی
۲۷, ۲۶, ۲۰, ۵	عروس دریایی جعبه‌ای	۵۸	سمیت
۱۰۱	عصبی-ماهیچه‌ای	۵۰, ۳۷, ۳۵, ۳۳, ۳۱, ۳۰, ۲۷, ۲۱, ۵	سندرم
۶۸, ۶۲, ۵۹, ۵۸, ۵۷, ۵۵, ۱۰, ۶	عقرب ماهی	۳۵	سندرم کمبارتمن
۶۸, ۶۲, ۵۹, ۵۸, ۵۷, ۵۵, ۱۰, ۶	عقرب ماهیان	۶۴, ۵۰, ۳۰	ستکوب
۵۰	عکس برداری	۶۸, ۶۷, ۵۹, ۵۸, ۵۷	سنگ ماهی
۲۵	عملیات احیاء،	۱۵, ۱۳, ۵	ستیداریا
		۸۴, ۸۰, ۷۹, ۶۵	سونوگرافی
		۱۱۲, ۶۲	سیانوز
		۳۷	سپرروفلوکساسین
		۸۵, ۶۶, ۵۴, ۴۹	سیستمیک
۷۴, ۶۴, ۵۹, ۵۸, ۴۷, ۴۳, ۴۲, ۳۰, ۱۱	عدد	۲۲	سیفونوفرا
۶۴, ۳۰	غدد لنفاوی	۴۹, ۴۸	سینویت
۵۹, ۳۷, ۳۲, ۹	عواصی		
غ			
ف			
۱۰۹, ۷۵, ۶۲	فسفودیاستراز	۱۵	شاقق
, ۱۱۱, ۱۰۴, ۱۰۲, ۹۹, ۷۹, ۶۸, ۶۴, ۵۰, ۴۹, ۴۸, ۴۵, ۴۳	فلج	۴۲, ۳۷, ۳۲, ۵	شناگران
۱۱۵, ۱۱۲		۱۱۳, ۱۰۴, ۳۵, ۳۰	شوک
۶۸	فلج بولیار	۲۰	شرودروپیده
۳۷	فتول آمن		
۲۲	فیزالیافرالیس		
ق			
۹۸, ۳۳	قلب و عروق	۹۲, ۴۸, ۳۰, ۲۹	ضایعات
۱۱۳, ۶۱, ۲۶	قلبی عروقی	۴۳	ضد انعقادی
		۱۱۳, ۶۷, ۳۵	ضد زهر
ک		۱۱۳	ضد زهر مار
۲۰	کاربیدیده	۶۴	ضد غذنی
۱۰۱, ۶۰	کانال‌های کلسیمی	۱۰۴	ضد کولین استرازها
۳۷	کنکول آمن‌ها	۱۱۲, ۱۱۱, ۵۰	ضعف
ش			
ص			
		۱۰۳, ۱۰۱, ۱۰۰, ۹۹, ۹۵, ۷	صفهای مخروطی
ض			

۶۴, ۳۰	لرز	۱۱۲	کراتین فسفوکیناز
۸۵, ۸۴, ۸۳, ۸۲, ۸۰, ۷۷, ۷۵, ۷۳, ۷۱, ۱۰, ۶	لقدمه ماهی	۱۱۲, ۳۳	کراتینین
۷۳, ۷۱, ۶	لقدمه ماهیان	۱۱۲	کراتینین کیناز
۲۵	لنف آندوباتی	۹۱, ۸۹, ۵۳, ۴۸	کربنات کلسیم
۷۹, ۶۶, ۲۷	لنفتانیک	۱۰۲	کرخی
۱۰۴, ۶۸	لوله‌گذاری	۳۰	کرمب‌های عضلانی
۶۸	لوله‌گذاری درون نای	۹۱, ۹۰	کربینی توکسین‌ها
۴۵	لوله‌های کووبرین	۸۵, ۶۷, ۳۷	کراز
۸۲, ۶۶, ۵۲	لیدوکائین	۳۵	کلربرومازین
<hr/>			
م			
۱۱۵, ۱۱۴, ۱۱۳, ۱۰۹, ۱۰۷	مار	۱۱۲, ۱۰۳, ۷۵	کما
۱۱۱	مارگزیدگی	۲۲, ۲۰, ۵	کوبوزوا
۱۰۴, ۶۸	ماساژ قلبی	۳۷	کوتربیموکسازول
۱۲۵, ۵۷	ماهیان	۷۵, ۶۴, ۶۱, ۳۷, ۳۵, ۲۹	کولاپس
۱۰۸, ۴۲	ماهیگیران	۱۰۱	کونوپتید
۱۰۳	متاپولیک	۱۰۱, ۹۸	کونوس
۲۳, ۲۰, ۱۸, ۱۷	مدوزا	۳۷	کوینولون‌ها
۵۹, ۲۳	مرجان	۸۴	کیتوکوتازول
۲۳	مرجان آتشین	۹۰	کیسه تنان
۷۹, ۷۸, ۷۵, ۷۳, ۶۴, ۵۰, ۴۳, ۳۰, ۲۹, ۲۷, ۲۲, ۲۰	مرگ		
۱۱۲, ۱۰۳			
<hr/>			
۱۸	مزوزلا	۵۴, ۵۳, ۴۹, ۴۸	گرانولوما
۱, ۰۳, ۱۰۰, ۸۱, ۶۰, ۵۷, ۴۴, ۴۳, ۴۱, ۳۳, ۳۰, ۲۶	ممسمومیت	۱۱۲, ۱۱۱, ۱۰۰, ۸۵, ۸۴, ۵۰, ۳۵, ۳۰, ۲۶	گرش
۱۱۲		۲۳	گزنه‌ی دریا
۵۰, ۲۹	مقابل	۹۴	گلوكورونیک‌ايد
۵۳, ۴۹	مقفل	۵۷	گورخر ماهی
۳۵	مورفین	۶۲	گیرنده‌های آلتا
۱۰۲, ۵۰	مورمور شدن	۱۱۱, ۵۰	گیلان باره
۶۱	موسکارنیک		
۸۲, ۷۵	موکوس	۳۲, ۲۳, ۱۷	لارو
۴۸	میکوباکتریوم مارینوم		
<hr/>			
گ			
ل			

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

۷۹,۵۰	هذیان	۲۳	میلپورینا
۱۱۲,۳۳	هماتوکریت	۲۶	میوباتی
۶۸,۴۳	همولیتیک	۱۱۲	میوگلوبین اوری
۱۱۲,۶۰,۳۳	همولیز	۱۱۲	میونکروز

ن

۴۷	همولبین	۱۰۳,۶۴,۵۰,۲۹	نارسایی تنفسی
۶۲	هوشیاری	۱۰۳,۶۴,۳۱,۲۶	نارسایی قلبی
۴۲	هولولوتونیدها	۱۱۵,۱۱۲,۱۱۰	نارسایی کلیوی
۱۰۹	هیالوریداز	۶۶,۳۵	نارکوتیک
۳۷	هیبریاریک	۱۰۰,۹۹,۹۸,۹۷,۹۰	نرم تنان
۱۱۲	هیبریکالامی	۸۳,۸۱,۷۸,۷۷,۶۷,۶۴	نکروز
۷۹,۵۰	هیپوتانسیون	۴۹,۴۸,۲۶	نوروپاتی
۲۲,۵	هیدرورزا	۱۰۹,۴۹	نوروتوکسین
۴۴	هیستامین	۱۰۹,۷۵,۶۲	نوکلولوتیداز
۶۲	هیلارونیداز	۶۸,۶۲,۵۴,۴۷,۳۵,۳۲,۳۱,۲۹,۲۷,۲۳,۲۱,۱۰	نیش

و

۶۰	وازو دیلاسیون	۱۱۰,۱۰۲,۷۷	نیش بخشی
۱۱۱,۱۰۳,۹۳,۹۲,۹۰,۸۵,۶۵,۵۴,۵۰,۴۸,۴۵,۳۷	واکنش	۵۴,۳۲,۳۱,۲۹,۲۷,۲۵	نیش زدگی
۱۰۲	واکنش های مردمکی	۷۷,۶۸	نیش گزیدگی
۵۹	وروکوتوكسین	۳۷	نیدرپین
۱۱۲,۸۴,۶۷,۶۶,۳۷,۳۵,۳۴	وریدی	۱۰۱	نیکوتینی
۹۴	وزیکولا سیون	۸۳	نمومایسین
۴۸,۳۳	وزیکول		

ی

۲۳	یال شیری	۴۵	هالوتورین
----	----------	----	-----------

ه